

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

Cilt : 10, Sayı : 111 Nisan 1969
Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Feridun Tepeköy
Selman Gerçeksever
Atihâ Ultav
Berrin Gerçek
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Adnan Özgen
Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu ve Başlık
Yazıları Ağız Ressamı
Önder Akınal

★

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çukmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası
Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

★

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Samimi İMAN ile İTİMADIN hakiki bir maneviyat olduğunu muhtelif vesileler ile bilmiş olmamıza rağmen, hayat akışı ve olayları arasında bunu tatbik edebilmek için hayli kuvvetli olmak gerektiğini de gözden uzak tutmamak lâzım geliyor.

Spiritüalizmin KOZMİK BİLGİYE götürücü bir yol olduğu çok yönlü araştırmalarla çokdan beri tesbit edilmiş bulunmaktadır. Kozmik Bilginin dayandığı üç ana temel: ALLAH - RUH - ÖTE-ALEM, olarak karşımıza çıkıyor. Madde bir katalizör, ruhun öğreniminde bir safha, ruhi haletin ve kıyasın teşekkülü için kurulmuş sahne..

Bilgiye iman edip, madde salmesinin olayları karşısında bu bilgiye itimad ederek tecrübelerle girişmek: işte tekâmüle götürücü hayat...

Cemiyetimiz bu prensibin ıyığında azalarına okuyucularına hizmet etmektedir. Bu prensibin ıyığında elinin erdiği, dilinin yettiği kadar, şuur ve vicdanlara hükmetmeğe kalkışmadan, fonksiyon görmektedir. Bunu bizlere yapılan müracaatlarla sarih olarak görebiliyoruz.

Orta sayfamızda Dr. Riri Nakayama ile yapılan bir sohbeti bulacaksınız. Çok dikkate şayan ifadeler de bulundu Bay Nakayama.

Cemiyetimiz kitaplığı oldukça zengindir. Hemen hemen her dilden kitaplar mevcut. İçlerindeki bütün resimleri — bir kısmını atlayarak — slayt yapılacak tarzda filme aldık. Renkli ve renksiz 400 küsur film albümü meydana getirdik. Bu filmlerin ortaya getirilişinde bizlere büyük yardımları olan Mehmet RADO, Ahmet ESMEN ve Zeki OLCAY Beylere teşekkür ederiz. Böylece konferanslarımız daha müşahhas hale gelmiş bulunmaktadır. Ayrıca Uçan Daire fotoğrafları olarak 100 küsur döküman slayt filmi de meydana getirdik.

Ruh ve Madde'yi abone olmak ve abone bulmak suretiyle desteklemeniz KOZMİK FAALİYETE bir nebze de olsa, iştirak demektir. İdrakinize müracaat ederiz.

Selam ve Sevgiler,

BİLİM Mİ ? MÜHENDİSLİK Mİ ?

Hayatın kaçınılmaz derecede tabiat kanunları tarafından tanzim edildiğine dair yaygın kanaati bir bakıma hatalı kabul edebiliriz. Bugünkü «teknoloji infilakı», «elden kaçan bir dünya» diyebileceğimiz hızlı adımlarla gelişen ilerleme karşısında, «sorumluluktan kaçınma» bu kanaatin içinde mevcut gibi görünmektedir.

«Tabiat kurulduğu gibi kalmış mıdır? Yoksa gelişmekte midir? Bilim birçok şeyleri izah etmeğe başlamış gibidir. Bilimsel masalların inanılmayacak hayalleri bile gerçekleşmemek ihtimalinden uzaktır artık. İngiliz Antropoloji uzmanı Edmund Leach'ın şu sözleri oldukça önemli:

«Eğer istersek, tabiatın gidişine görülmedik bir şekilde ayak uydurabilir ve kendi huzurumuzla uyacak bir dünya yapabiliriz. O halde neden bu kadar isteksiziz? Bu kadar gücümüz varsa, neden olayların nüfuzu altında kayıyoruz?

«Neden, herhangi bir kimsenin bir şeyin nasıl olması gerektiği hususunda şahsi bir fikri varken, o iş

meydana getirmeğe çalışmasına imkân verecek bir bilime sahip olamıyoruz? Daha açık konuşayım : kastettiğim ilimdir, mühendislik değil. Çok daha esaslı bir şeyden bahsediyorum. Tabiatın seyrini, bilerek ve sistematik bir şekilde değiştirmek için hazır mıyız? Fertlerin ömrünü ve insanların doğuştan bahsedilen vasıflarını değiştirmek ve bütün yaşayan mahlûklar arasındaki rekabet dengesini yeniden kurmak sorumluluğunu kabul edebilir miyiz? Bu gibi değişikliklerin meydana gelmesine, rastgele ve yanlışlıkla sebep olacağımıza, bu değişikliklerin planını biz kuramaz mıyız ve bu işe hazır mıyız?»

Yukarıdaki sözlerde cüretkâr ataklar bulabilecek olanlar mevcut olabilir. Fakat bu sözler «dünya bilgisayar ve robotlar tarafından idare edilecek ve böyle bir dünyada insan arka planda kalacaktır.» sözüne esaslı bir cevap teşkil etmektedir. Bunların toplumumuzda git-tikçe artan bir rol oynayacağı şüphesizdir. Fakat «insanın esaslı ihtiyaçlarının» insanlar sağ kaldıkça, de-

vam edeceği hususuna önem verilmiyor. İnsanın kendisi tarafından icat edilen son derece karmaşık cihazlara daima hâkim olması çok önemlidir.

Eğer insan «sorumluluğu taşıyacak» ilme sahip olabılırsa, şüphesiz, tabiat karşısındaki durumu değiştirebilir «kovulduğu cennete» tekrar girebilir. Gelecekteki imkânları bulup tarif etmek ve bu suretle «serbest karar vermek» fırsatlarının azalmasını değil, çoğalmasını temin etmeğe çalışmak gerekiyor, insanlar için.

Feza araştırmaları, derin deniz araştırmaları, mühendislikteki çok hızlı gelişmeler, bilgiyi, arttırmaktadır. Bunda şüphe yok. Fakat buna paralel olarak ihmal edilen bir mesele var : İNSANIN BİZZAT KENDİSİ.

Bunca hummalı çalışmayı maddi gelişmenin sonlu doyunlukları içinde tutmak yerine «insanın derinliklerine» inip, ruhun fezalarında keşifler yapmak çoktan beri arzu edilmektedir. Madenin dışı çarkları arasında sıkışmış içi boş bir insan olmaktan kurtulmak için el-

bette cür'ete, tabiatın şimdiki gadrine cesaretle karşı koymak realitenin gereğidir.

Tabiatın gidişine ayak uydurmak, hür ve irade sahibi olarak ondan istifade etmek, bilgili bir plânla hareket etmek yanında; şuurun ve ruhsal hallerin hazinelerine de sahip olmak yaşantının gereğidir.

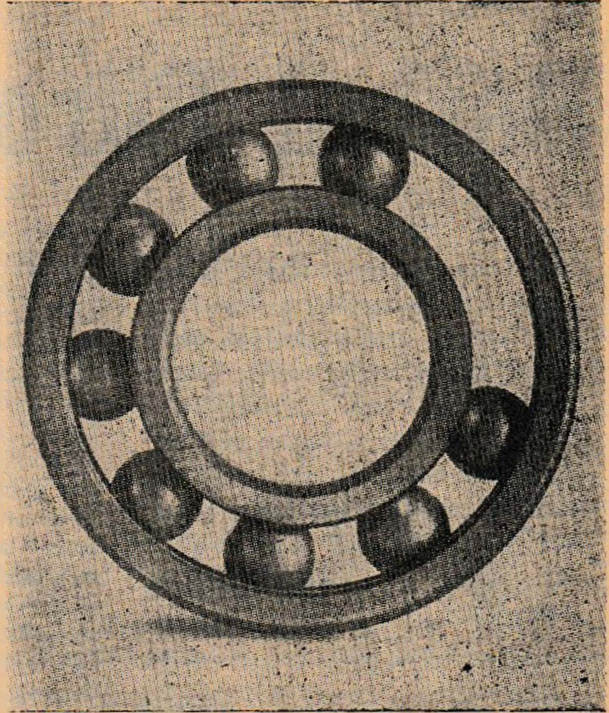
Geçmiş - Şimdi - Gelecek insanın hem mukadder ve hem de kendi eliyle yaptığı bir tarih, bir standır. Bu destanın sonucu var : şuurlu, ilâhî tabiata uymuş, ilâhî hizmete ehil insanın saadeti.

Saadet hali en basit hazdan en karmaşık hazlara, vecde ve bütünlük duygusuna kadar çeşitlilik gösterir. Bir de yaşantının vazife olduğunu sezmek ve idrak etmek vardır ki, bu saadet hali ruhun ihtizazlarını tahammülül herkeşe nasib olmayan bir seviyeye çıkarır. Bu bilinenin bilinmesidir.

Şu dünya üzerinde «insanın öyküsü» o kadar çok tekrar etti ki : «Bu kaçınıcı Adem?» demenin artık mânâsı, bilgi ve tasavvurun dışında kalmayacak kadar, açıklık kazanmağa başladı.

Şimdiki «çelik ve seks medeniyeti» insanın ileride hicab duyarak anacağı eylemlî zamanların birer yanakısı olarak kalmağa mahkûmdur.

İNSAN, İLÂHÎ ZEKÂNIN BİR ÜRÜNÜ, YARA-

TIKLARIN EN OLGUNU, SEMAVÎ MİRASIN YEGÂNE VARİSİDİR. O, bunu bilecektir.

Şu yukarıdaki bilyası düşmüş rulman, insanda bir çok fikirlerin uyanmasına sebep olabilecek niteliktedir.

Bu rulman bozuktur, çalışmaz. Çalışmaya zorlanırsa pek az randıman verir ve onun çalışmasına bağlı olan birçok mekanik parçaların bozulmasına sebep olur, vasıtayı durdurur.

Bu noksanlık şimdiki teknik medeniyetin durumuna çok benzemektedir. Sosyal teşevvüşlerin, vicdani kusurlulukların, inanç ticaretinin, ideolojik sapıtmala-

rın işte bu noksan bilya gibi genel beşeri faaliyetli bir gün çalışmaz hale getireceği çok muhtemeldir.

Bu noksan bilya, beş duyunun dışındaki duyuların bilinmemesi, ruhsuz - maneviyatsız bir maddî hayata tapınma, Ben'i ve Dünya'yı merkez edinmeden doğan yanlış bilginin tökezliği, hasul noksan ve şaşkın insanîyetin temsili gibidir.

Kendi şuur ve vicdanımızın ince mekanizmasında bu rulmanlardan - hareket ve hızı kolaylaştırıcı rulmanlardan - noksan bilyalı olanların değiştirmek tekâmül nizamına uymanın şartlarındandır.

Derhal Büroya Dön

Telestezi olaylarının gayet değişik tahakkuk tarzlarını izah etmek üzere, aralarında çok net olarak haber verici evsafı taşıyanlardan bir misali nakledeceğim. Bu örneği «Journal of the American S.P.R.» den aldım. Hikâye, olayın kahramanı, yazar ve gazeteci E.D.Mc Cready tarafından Dr. Funk'a gönderilmiştir.

Beni tanımayanıza rağmen, bendeniz sizi, psöşik araştırma alanında sahip olduğunuz şöhretten tanımaktayım. Bir şahsı tecrübeyi size nakletmeği kararlaştırdım. Kendi başına pek kayda değer olmamakla beraber ilginç bir teferruat ihtiva etmektedir.

... senesydi; o zamanlar Saint-John şehrinde ikâmet etmekte, oranın «The Daily Telegraph» gazetesini idare etmekteydim.

Her Pazar günü akşam ibadetine gider, sonra büroma dönerdim. Olayın geçtiği Pazar günü büromdan yedi veya sekiz ev bloku ötesinde bulunan Germain sokağındaki Baptiste kilisesine gitmiştim.

Ayının henüz yarısına varmamıştı ki, mütehakkim bir sesin: «Derhal büroya dön!» dediğini işitir gibi oldum. Gerçek bir ses değildi; içten konuşan bir ses intibaini uyandırıyor. Ayini takip etmek istediğimden bu sarih emre ehemmiyet vermedim, fakat bu cümleyi durmadan işitmeğe devam ediyordum. Sanki her de-

fasında daha kuvvetli, kendisine mahsus mütehakkim tarzda, bana aynı cümleyi tekrarlıyordu. Şiddetli bir heyecan beni istilâ ediyor, valzi dinlemek için kendimi boşuna zorluyor, hiç muvaffak olamıyordum. Esrarlı sese itaat etmek için kiliseden çıkma ihtiyacını duyuyordum. Mantığımı çalıştırmağa uğraştım ve bu gibi bir kaçıstaki manasızlığın tasavvuru, bulunduğum yere gösterilmesi icabeden saygı ve bir haysiyet hissi, son duanın anına kadar -bu kısa müddetin bana bir asır gibi görünmesine rağmen- kendime hakim olmamı sağladılar. İşte, o anda, müminlerin secde ettikleri ve mürakabe içinde oldukları halde, şapkamı yakalıyor bütünü bu kalabalığın arasından yol açıp koşarak uzaklaştım. Sokaktaki kaldırımlar diğer kiliselerden çıkan insanlarla dolu olduğundan, aşılması imkânsız olan, bana hâkim bu itme'nin engellere rastlamaması için sokağın orta yerinden koşmağa devam ediyor, geçenlerden birçoğunun elektrik lâmbaları ışığında beni tanıyacağını ve delirdiğimi zannedeceklerini de düşünmekten geri kalmıyordum.

Büroya vardığım zaman merdivenin basamaklarını dörder dörder aştım. Ciddi bir şeye hazır bulunacağımı bekliyordum; ancak, aksine her şey sâkindi. Çalışma salonunda beş altı muharrir kendilerini işlerine hasretmiş bulunuyordu. Bitişik odada ortağım Melville bir yazı hazırlıyordu. O zaman, asabi bir hareketle çalışma odasının kapısını açtım ve derhal siyah, çok kesif bir duman her tarafımı sardı, bununla beraber odamda yangın başlangıcı yoktu. Mesele şu idi: Yazı masamın üst tarafına isabet eden tavana asılı büyük petrol lâmbasını yakmış olan hademe, fitil-

ni indirmeği unutmuştu. Lâmba kocaman bir alevle yanmaktaydı. Alevin dilleri lâmba şişesini bir kadem kadar tecavüz etmekte, simsiyah duman girdapları sağmaktaydı. Derhal infilâk etme tehlikesi mevcuttu, fakat bu dűřüncelerle duracak vaktim yoktu. Lâmbaya doğru fırlayarak onu söndürmeğe muvaffak oldum. Bu kısa zaman süresince yüzüm, en hallis Afrika zencisinin yüzü kadar simsiyah oldu. Hepsi bu kadar!...

Alev alev ve kusurlu bir şekilde yananan petrolün isli çıkışındaki kuvveti, tecrübe etmemiş olanlar, bilemezler. Odamdaki mevcut her şey, halı, mobilya, kitaplar, kâğıtlar, parmak kalınlığında is tabakasıyla kaplıydı. Büyük lâmbanın aşırı derecede kızması petrolün kaynamasını neticelendiriyor, fitil vasıtasıyla petrol adeta fışırıyor ve anlık bir mesele olan infilâk tehlikesini tevlit ediyordu.

Olay budur. Anı bir tehlikede bulunan bir kişinin telepatı ile veya başka bir tarzda, uzakta bulunan başka bir şahsa, bu tehlike hakkında, tesir edebildiğine dair bir çok vak'anın mevcut olduğunu biliyo-

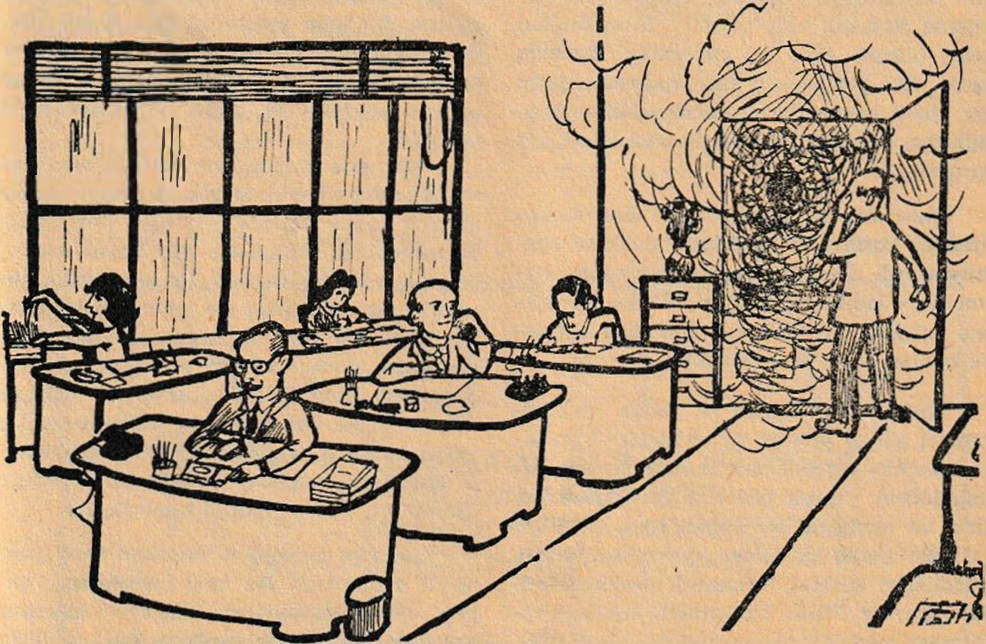
rum. Fakat izah etmiş olduğum hâdisede, ęalıřma odamda tehlikeli bir şeyin geğtiğini, yaşıyan hiç kimsenin bilmediği hususiyeti vardır. Haber vermenin spiritüel bir varlıktan geldiği faraziyesine gelince, neden büroda bulunan şahıslardan biri etkilanmemişti? şunu da not etmek gerekir ki, şayet her şeyi harap edecek bir yangın olsaydı, bana ancak çok hafif bir zararı dokunacaktı; zira maaşlı müdürdüm. Gazete ve bina bana ait değildi.

Acaba şahsiyetimizin kendiliğinden, atmosfer veya ışıklı bir globdan (lâmba karpuzundan) sağılan ışığa benzer bir şeyi uzağa neşretme melkesine sahip olduğu doğru mudur? Bu meleke sayesinde bazen çok uzakta vukubulan olayları bilebiliriz?

Profesör Hyslop, Bay ve Cready'ye mektup yazarak kendisinden tamamlayıcı malumat istemiştir. Bay Mc Cready'nin cevabından aşağıdaki pasajları alıyorum :

Ęalıřma odamın simsıkı kapanan kapısını açıncaya kadar hazır bulunan muharrirler dumanı hiç hissetmediler.

(Devamı sayfa 37'de)

Karıncaların Harika Dünyası

Karıncalar, arılar ve yunuslar gibi özel bir şuura sahip varlıklardır. Hepsinin arz dışı mahlûklar oldukları ileri sürülmektedir.

Hazreti Süleyman'ın hikâyelerinden birine bile mevzu teşkil etmiş olan karıncaları incelediğimiz zaman en az insanlar kadar çalışkan bir toplulukla karşılaşırız. Ayaklarımızın altında yaşayan bu âlem cidden hayret vericidir.

Sıcak memleketlerden birinde yaşadığım sıralarda bu harika mahlûkları inceleme fırsatını elde ettim. Bulduğum geniş bahçeli evde bol miktarda karınca vardı. Bir pertavsızla bu hayvancıkların her türlü hareketlerini inceleyebiliyordum. Bilhassa birbirleriyle olan mücadeleleri çok enteresandı.

Bazı cins karıncalar, tahtadan eşyayı oyarak, koridorlar ve büyük delikler açabiliyorlardı. Ben, bunlara «marangoz karıncalar» ismini vermiştim. Başka bir cins ise, çiftçilik yaparak hububat elde ediyor ve bunları kışa depo ediyordu.

Karıncaların içinde en alâka uyandıranları şüphe yok ki sığırtmaçlık -evet sığırtmaçlık- yapanlardır. Bu karıncalar, yakaladıkları yaprak bitlerini yuvalarına getirir ve bunların her sabah ifraz ettikleri tatlımsı mayıı sağlarlar. Ayrıca, bu bitleri, gündüzleri serbest bırakarak beslenmelerini sağlarlar. Tıpkı bir insanın sığırları otlatması gibi...

Karıncaların arasında hırsızlara rastlanır. Bunlar gizlice başka cinslerin yuvalarına girerek larvaları veya yumurtalarını aşırırlar...

Meksika'da bulunduğum sırada meşhur muharip karıncaları gördüm. Bunlar daima hep beraber, bir kütle halinde, hattâ yavrularıyla ilerler. Bir av gördükleri zaman, iki kola ayrılırlar ve avı iki yandan çevirirler. Fakat bu cins karıncalar aşağı yukarı kör olduklarından, avlarını onların kokuları ve kendi duyurgalarıyla anırlar.

Dünyanın hemen her yerinde vapurlara musallat olan ve kazan dairesine kadar girerek başka yerlere göç eden karıncalar da mevcuttur. Başka bir cins büyük karıncalar vardır ki, bunlar ise hemcinslerinin yuvalarına saldırırlar ve yavruları kaçırlar. Bunların dikkate değer tarafları, kaçırdıkları yavruları birer esir gibi yetiştirmeleridir. Birçok vaziyetlerde bu esirleri düşmanlarına saldırtmakta kullanırlar. Ve yahut bunları, kendilerine hizmet ettirirler. O kadar ki, bazıları kendilerini esirlere besletirler. Bunlar hakiki tembellerdir.

Karıncanın neslinin en çalışkan cinsi şemsiyeli olanlarıdır. Bu ismi almalarına sebep, ekserî zamanlarda başları üzerinde taşıdıkları yaprakcıklardır. Bu, onların

böcekler âleminde yegâne çiftçi oldukları-
nın alâmetli farikasıdır. Bu çiftçi karınca-
lar, aynen insanlar gibi toprağı kazıp to-
humlar ve sonra da gübrelerler. Meydana
gelen mahsülü (?) de toplayıp kış için de-
po ederler. Muhtemel hücumlara karşı yu-
valarını canla başla korurlar. Bütün bun-
ları nasıl başarabildikleri, senelerden beri
âlimleri uğraştırmıştır.

Bu, yaprak şemsiyeli karıncalara ek-
seriyetle sıcak, tropikal bölgelerde rastlan-
ır. Bu hayvancıklara biyolojide, «Atta
Cephalotes» ismi verilir. New York'un
Bronx hayvanat bahçesinde bu karıncalar-
dan bir grup, camekân içinde teşhir edil-
mektedir. Bunlara her gün yarım düzüne
gül verilir. Karıncalar güllerin taç ve çan-
nak yapraklarını bir makas kadar keskin
ağızlarıyla keserek işe girişirler. Her biri
irice bir yaprağı başı üstüne yerleştirir.
Güllerin paçalanma işi kısa bir müddet
içinde sona erer. Bu mahlûklar ağaç yap-
raklarına da musallat olurlar. Bu yüzden
oldukça zararlıdır.

1874 senesine kadar hiç kimse, bu ka-
rıncaların yapraklara ne için musallat ol-
duğunu bilemiyordu. Fakat bu tarihte Ni-
caragua'da incelemelerde bulunmuş olan
Thomas Belt, şemsiyeli karıncaların bu
yaprakları yemeyip gübre olarak kullandıklarını tesbite muvaffak olmuştu. Hay-
vanlar, mantara benzer bir nevi bitkiyi şa-
yanı hayret bir tarzda yetiştiriyorlardı.

Fıdan biraz büyüüp tomurcuklanınca, to-
murcukları toplayıp bir kısmını kışa depo
ediyor, diğer kısmını da yiyorlardı.

Hayret veren taraf şuydu ki, karınca-
ların yedikleri miktar, değişiyordu. Yani
bazıları çok, bazıları daha az yiyorlardı.
Meselâ, yuvayı koruyanlar, muharipler ve
larva halinde bulunanlar en fazla tomur-
cuk yiyenleriydi.

Karıncaların bazı cinsleri, birleşme es-
nasında kanatlanırlar. Dişileri erkek ka-
rıncalar takip eder. Dişiler bu zamanda
özel bir kese içinde bitki tohumları taşı-
rlar. Bu tohumları, ilerde, yeni bir yuva ku-
racakları vakit, yuva etrafına dikecekler-
dir. Birleşmeyi takip eden zaman zarfında
erkek karınca ölür. Dişi salimen yere iner,
yeni bir yuva kurmağa gayret eder. Bir
toprak veya tahta çatlağı ona bu vazifeyi
görür. Yuvaya yerleştikten sonra tohum-
ları saçar... Bu arada ilk yumurtaları bı-
rakmağa başlamıştır. Kısa bir müddet son-
ra yumurtalar çatlar ve larvalar ortaya
çıkır. Biraz büyüdükten sonra derhal de-
poları doldurma işine girişirler. Artık Ana,
crtalıkta görünmez. Aşağı yukarı kör ol-
muştur. Buna rağmen yine de işleri o ida-
re eder. Böylelikle yeni yeni nesiller de-
vam edip gider...

Şurası muhakkak ki, karınca nesli,
değil yalnız böcekler, aynı zamanda, bü-
tün hayvanlar âlemi içinde en üstün me-
denî bir nesildir.

9. CİLD ÇIKTI

**BİR BİLGİ KAYNAĞI OLAN RUH VE MADDE'NİN
NEFİS CİLDİNİ ALMAK İÇİN**

**P. K. 1157 — İstanbul'a 25.— TL. GÖNDERMENİZ
VEYA ÖDEMELİ İSTEMENİZ KÂFİDİR**

GEÇMİŞ SAYILARINI TANITTIYORUZ

CİLT: II

Sayı : 13

Öbür Dünyanın Eşiğinde: Bu yazıda, dünyadayken ispiritizma ile uğraşmış aydın bir insanın öldükten sonra öbür dünyadan verdiği çok değerli tebliğlerden örnekler bulacaksınız.

Öbür Alemdeki Hayatını Hatırlayan Adam: Hipnotizma ile çocukluk ve doğumdan önceye götürülen bir şahsın anlattıkları var bu yazıda.

Sayı : 14

Dünyaya Tekrar Geleceğim: «Dünyaya gideceğim. İnsanlar arasına karışacam. Tekrar dönüp geleceğim, buraya.» Bu sözler, hayatının geçmiş safhalarına geri götürülen bir şahsındır.

Psikometrinin İzahı: Medyom olan şahıs, bir kimsenin eşyasına dokunarak onun karakteri, şimdiki hali ve geçmişi hakkında bilgi verebilir. Bu, nasıl olmaktadır?

Allah Telakkileri: «Varlıkların tekâmülü, onların Allah telakkileriyle ölçülür.»

Karşılıklı Tesirler: Dr. Ruhselman'ın kaleme aldığı bu yazıda insanın ne gibi tesirler altında bulunduğunu okuyacaksınız.

Sayı : 15

Ekminez'nin Fizyolojik Belirtileri: Geçmiş hayatı tekrar yaşamının ilmi delilleri.

Öbür Dünya Hakkındaki Bilgiler: «Spatyom hakkında verilen bilgilerde çelişiklikler olması bir zaruretini ifadesidir. Çünkü, spatyomda birçok mertebeler, çok çeşitli hayat safhaları gösteren sayısız varlıklar vardır.»

Öz bilgi ve Tekâmül: «Geçmiş hayatlarımızın ruhumuzda bıraktığı bilgilerle donan-

mış olarak, duyu organlarımızın tanıdığı ve prensiplerini kavramağa çalıştığı madde âlemine deneyler yapmak için geliriz.»

Sayı : 16

İkinci Hayatında Dilenci Olan Kadın: Reenkarnasyon gerçeğini ispatlayan bir yazı daha...

Öbür Dünyada İlk Adım: Ölüm halini olduğu gibi tasvir eden bu yazıyı oldukça ilginç bulacağınızı sanıyoruz.

Duyarlılığın Dışarı Çıkması: «İnsan vücudundan göze görünmez çeşit çeşit ince maddeler ve tesirler çıkıyor.» Ergün Arıkdal.

Öbür dünya Hakkında Bilgiler: Spatyom diye bilinen öbür dünya hakkındaki yazı, bir önceki sayıdan itibaren devam etmektedir.

Ruhsal Görme, Klervoyans: «... halbuki klervoyansta önce birşey idrak edilmekte, sonra görme merkezlerinde onun hayali teşekkül etmektedir...»

Tabiat Hadiselerinin Manaları: «O halde bizim burada yapacağımız şey, etrafımızda cereyan edecek hadiselerin oluşlarını, sebep ve neticelerini araştırmak olacaktır.»

Öldüm, Yine Dirildim: Evet, öldüğünü, spatyoma intikal ettiğini ve tekrar dünyaya geldiğini hatırlıyordu, parçanın yazarı.

Sayı : 17

Öbür Dünyada İkinci Merhale: Spatyomda karşılaşılan durumları adım adım izlemeye devam ediliyor, bu sayıda.

Dünyanın Düzeni Ruhların Faaliyetiyle

Sağlanar : «Bütün dünyaya ilahi kaynaklardan bilgiler veriliyor.»

Öbür Dünya, Seyyarelerde mi? : «Size spatyomda birtakım mertebelerin bulunduğunu söyledim. Fakat bunlar yedi tane değil sonsuzdur. Çünkü, ...»

Çeşitli Büyük Tabiat Hadiseleri : «Hadiseler mânâlarla doludur.» Dr. Bedri Ruhselman.

Sayı : 18

Niçin Sempatı ve Antipati Duyarız? : «Herkesi sevebilmek, bir uygunluk işidir.»

Dünyaya İkinci Defa Geldim : Reenkarnasyonu teyideden bir canlı örnek daha.
Duygu ve Hareketlerin Nakli : «İnsanın ruhsal enerjisi çeşitli şekillerde tezahür etmektedir.» Ergün Arıkdal.

Felâketler Sebepsiz Değildir : «Dünyada vaki olan bütün felâketler, ferdin ve cemiyetin tekamülünü muhakkak hızlandıran bir âmîl olmuştur.» Dr. Ruhselman.

İstirap ve Tekamül : «Nefsaniyetimize mağlup olduğumuzu ihtar eden vicdan sesini duymamıza rağmen istikametimizi değiştirecek kudrete sahip olamıyoruz. Bundan dolayı doğacak ıstırapları kendi irademizle hazırlıyoruz.»

Sayı : 19

Dünyada'kl hayatımız Ruh âlemindeki yerimizi tayin eder : Ölümünden sonraki hayatımızın şartları tamamen Dünya plânındaki hayatımızı ne tarzda geçirmiş olduğumuzla bağlıdır.

Klerodiyans : Ruhsal ıslatma.

İlim, İnsanın bir Ruh olduğunu isbat etmiştir : İngiltere kraliyet Akademisi azası Horace Leaf tarafından kaleme alınan bu yazı Spiritualizm'in ilimdeki yerini göstermektedir.

Gureba Hastahanesinde Hipnotizma : Burada ameliyat edilmek üzere Hipnotizma ile uyutulan bir hastanın durumunu okuyacaksınız.

Sayı : 20

Derin hakikatlere ancak derin ıstıraplarla ulaşılır : Büyük rehber Dr. Ruhselman'ın da zaman zaman değindiği bu konu

başka bir açıdan incelenerek Two Worlds dergisinde ele alınmıştır.

Dünyanın vazifesi : «Dünya şartları içerisinde tekâmül süratini arttırmak iki unsurun tahakkukuna bağlıdır.»

Tesirler kâinatı içersindeyiz : Tesirlerin hayatımızdaki rolü nedir, üstün tesirleri nasıl alabiliriz gibi konular inceleniyor bu parçada.

Dua nedir? : Neo-Spiritüalizma anlayışı ile hakiki dua bir ruhi faaliyettir.

Hadiselerin Lisanı : «Bu lisani anhyablentlere hadiseler, kâinatın sonsuz görünen sırlarından bir iki tanesinin daha nasıl çözüleceğini öğretir.»

Sayı : 21

Feza seyahatleri ruhlarla görüşmeye tesir eder mi? : «Bizim âlemimizle temas etmenin vasıtaları feza uçuşlarıyla zerrece alâkalı değildir.»

Obsesyon : Bu yazıda konu bedensiz bir varlığın ağzından incelenmektedir.

Hayat plânları : Dünyaya gelecek varlık, bu hayattan azami yararlanmak için kendine bir program ve plân yapmak zorundadır.

Sayı : 22

Uyku, rüya ve tekamül : Uykunun tekâmülle olan ilgisini ve bu arada rüyaların yerinin ne olduğunu bu yazıda okuyabilirsiniz.

Reenkarnasyon hakkındaki düşünceler : Burada, tekrar dünyaya gelme demek olan reenkarnasyona çeşitli açılardan bakılmaktadır.

Sayı : 23

Kainat tek bir bedendir : Burada kainat tarifinin değişik bir açıdan ele alındığını göreceksiniz.

Hayat : KADRI isimli büyük bedensiz varlıktan 1952 senesinde alınan bir tebliği aynen bulacaksınız burada.

Kuran ve Reenkarnasyon : Bu yazıda Kuran'da yer alan reenkarnasyonla ilgili âyetleri ve bunların açıklamalarını okuyabilirsiniz.

(Devamu sayfa 31'de)

İnanç ve Güven

Kendi iktidarına inanan kimse muktedirdir. Muvaffakiyetin yolları yalnız azim sahiplerinin, engelleri gülererek karşılayanların önlerine açılır. Emerson'un dediği gibi «Bir yıldızla gitmek azmiyle arabasını koşan adamın gayesine varmak ihtimali dar bir geçitte sürüklenerek yürüyen adamdan daha ziyadedir.»

Yazan: O. S. MARDEN

Güven muvaffakiyetin anasıdır. Mahareti destekler, enerjili geliştirir, dimağ hassalarını sağlamlaştırır, kudreti artırır.

Yaptığınız iş kanaatlerinizin, azminizin güveninizin damgasını taşır. Bunlar zayıf iseler işin de zayıf olur.

Bazı insanlar sağlam kanaatlere kabiliyetli olmazlar; her şeyi sathî görürler ve derinlere bakamazlar; şunun bunun fikirlerine uyarak fikir değiştirirler. Karar verdikleri zaman dahi kararları o kadar sathîdir ki, ilk hamlede yıkılır. İtirazlara kulak asarlar; yabancı fikirleri benimseler. Böylesi döneklere olurlar; hiçbir işlerine emniyet edilemez.

Karar vermeye iktidarı olmayan adam ne işe yarar? Kanaatleri sathî olan kimsenin sağlam bir dayanağı yoktur. Böyle bir adama, ne kadar namuslu olursa olsun, iş tevdi edilemez ve saygı gösterilemez. Önemli bir iş tasarlanırken öyle bir adama müracaat etmek kimsenin hatırandan geçmez. Sağlam kanaatli olmayan insanlar için hayatta muvaffakiyet şansları azdır.

Bir de bunun tersini düşününüz. Fikirlerinin kaynaklarını kendi kanından alan ve derinlerde kökleştiren, yani enerjili ve kararlarında sebatlı olan kimseye herkes emniyet eder. Böyle bir adam fikir değiştirmez, itirazcılarının seslerine kulaklarını tıkır, hiçbir zaman gayesinden ayrılmaz.

İradenin kudretinden daima bahsederiz.

İrade, güvenin bir şeklidir. İrade, yani bir işi yapmak azmi, o işi yapmak istediğimizin ve yapabileceğimize güvendiğimizin belirtisidir.

Bir işi yapmak istediğinizi, yapabildiğinizi sık sık tekrar ediniz. Böyle yapmakla cesaretiniz artar; cesaret ise güvenin temel direğidir. Yapılacak bir işin karşısında «Yapmalıyım», «Yapabilirim», «Yapmağa azmettim» diyen kimse yalnız cesaretini kuvvetlendirmekle ve güvenini arttırmakla kalmaz, güven ve inancın zıddı olan duyguları da zayıflatır. Müsbet iradeyi kuvvetlendirir, bunun zıddı olan menfiligi azaltır. Müsbet bir zihniyetle zor bir işi başarabilirsiniz, fakat menfi zihniyetle hayır. Engelleri yenmek ancak faal kuvvetlerle mümkün olabilir, muattal kuvvetlerle değil. İnsanın bütün hâkim vasıfları müsbet olduğu için bunların hayatta tatbiki de müsbet bir zihniyete muhtaçtır. Bu hâkim vasıflara mâlik olmayanlar hiçbir zaman müstakil olmayacaklardır, bir şef olmayacaklardır. Onlar menfi fikirlerini müsbet fikre, şüphe ve tereddütlerini azim ve karara kekelemelerini kesin ifadelere tahvil edinceye kadar bir mayet memuru olarak kalacaklardır. Zaffer muzaffer olanlardır.

Dünyada herhangi bir hedefe varmak istiyorsanız talihsizlik, âcizlik, istidatsızlık gibi fikirlerin zihniyetinize girmesine müsaade etmeyiniz. Bu fikirleri var kuv-

vetinizle red ve inkâr ediniz. Kendinize maddî ve mânevî hiçbir zayıflık isnat etmemeyi, muvaffakiyetsizlik ihtimallerini düşünmemeyi bir kanun gibi telâkki ediniz. Âciz ve kabiliyetsiz olduğunuzu inkâr ediniz. Başkalarının yaptıklarını sizin yapmayacağınızı, başkalarından daha az istidatlı olduğunuzu, küçük bir mevkie kanaat etmek zorunda bulunduğunuzu asla zihninize getirmeyiniz. Şüphe ve tereddüdü, hayatınızı tehdit eden bir yılan gibi boğunuz. Fakirliğiniz, bedbahtlığınız etrafında hiçbir şey söylemeyiniz, düşünmeyiniz, yaymayınız. Hayatınızı daraltan, küçülten ve karartan her fikri hayatınızdan çıkarınız. Onlar hayalet gölgeleridir. Tanrı o gölgeleri size azap vermek, sizi yolunuzdan alıkoymak için yapmamıştır. Saadet, sevinç, muvaffakiyet için sizi dünyaya getirmiştir.

Bizi yaratan Tanrının hiçbir mahlûkunu saadet ve muvaffakiyet kaynaklarından yoksun bırakmadığını, acimizi kendimizin icadettiğimizi ısrarla iddia ediniz. Herhangi bir vak'a karşısında iyimser olmağa, kötümserlikten uzaklaşmağa azmediniz. Hakkın ve doğruluğun son zaferine inanınız. Yeryüzünün en talihli insanların biri olduğunuzu kabul ediniz. En entecesan bir zamanda dünyanın en güzel bir köşesinde doğduğunuz için kendinizi tebrik ediniz. Vazifenizi sizden başka hiç kimse- nin sizin kadar iyi başaramıyacağına övünerek itikat ediniz. Her an ve zamanda kabiliyetlerinizle, sıhhatinizle, terbiyenizle gururlanınız. Her gün yeni sevinme ve ilgilenme mevzuları bulunuz. Tanrının size tam ve mükemmel ve bol iyilikler vâdetmiş olduğunu zihninizden çıkarmayınız. Talihinizin kötülüğünü şiddetle inkâr ediniz; bilâkis şanslı, sıhhatli ve kuvvetli olduğunuzu herkese ilân ediniz. Muvaffakiyete güveniniz, muvaffak olacaksınız. Dünyada bir mevki sahibi olmak ve birşeyler yapmak arzusunu kalbinize koymuş olan Tanrının emellerinizi gerçekleştirmek için gerekli olan kudret ve vasıtaları da size vermiş olduğuna iman ediniz.

Zihniyetinizi hedefinize yönelttikten sonra etrafınızda her şey muvaffâkiyet be-

lirtleriyle parlamalıdır. Tavırlarınız, elbise ve kıyafetiniz, muhavereleriniz bozgunluğa ve muvaffakiyetsizliğe değil, zafere ve muvaffakiyete delâlet etmelidir. Muhtinize bir canlılık havası serpmeye gayret etmelisiniz.

Her sabah muvaffakiyet azmini zihninizde kurmak ve bu azmi güven ve ahenk ile desteklemek o günkü işlerinizde muvaffak olmanıza mükemmel bir surette hizmet eder. Bu usulü, ister kendinize akıl öğütleri vererek, ister zihninizde belirli bazı fermüller tekrarlıyarak tatbik edebilirsiniz. Böyle yaparsanız o günkü işlerinizde cesaretsizliğin yanınıza uğraması ve işlerinizi bozması daha zor olur.

Korku, tehlike beklemekten ibaret bir duygudur. Bizi yaratan Tanrının iyiliğimizi istediğine inanırsanız neden korkabilirsiniz? Kalbinizde böyle bir iman yer tuttuğu halde yavaş yavaş korku duygusunu kaybeder, ve bütün emellerinize sizi kavuşturacak olan cesareti kazanırsınız. Bu felsefenin faziletine kail olan Emerson diyor ki: «Kendi kendimizle daimi **hasbihaller** yaparak sınırlarımızı kuvvetli tutabın. **Fenalık** beklemiyelim, iyliğin **güzelliklerini** terennüm edelim.»

İlakikat olmasını istemediğiniz şeyleri **zihninize sokmamağa** azmediniz. Mağmum fikirleri kısa kesiniz. Üzüntülü fikirlerden, hastalık tehlikelerinden kaçır gibi kaçınız. Sevinçli, inançlı, iyimser fikirlere zihninizi daima açık tutunuz. Siyah kelekelerin geleceklelerini duyduğunuz, kedere yahut cesaretsizliğe tutulacağınızı hissettiğiniz zaman kendiaize hoş ve eğlenceli mevzular arayınız. Sevinçli bir hatıra veya bir **tasarı** ile fikrinizi oyalayınız. Böyle yaptıkça siyah fikirlerden pek çabuk kurtulduğunuz görüp şaşacaksınız. Cesaret ve güven kazanacaksınız, bu da savaşın yarısını kazanmak demektir. Az zamanda ümit ışığı yeniden doğacak; etrafımızı daha berrak görecekmiş; hayata daha salim bir zihniyetle bakacaksınız. Fikriniz, cesaretinizi kıracak yerde, sizi ümit ve cesaretle **canlandır**acak, ruhunuzu saran siyah bulutlar ümit ve cesaret ışığının karşısında dağılacaktır.

Dostlarım Uzay Adamları

Yazan : Howard MENDER
Nakleden : Ergün ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

İnsanın sonlu olmayan (infini) ruhu mü-kemmeldir ve her dünyada sonlu olan bir beden kullanır.

Herşeyi kaydeden ruh, beyin ve beş duyuyla alakâhı idrakin aracılığı sayesinde düşünce imâl eden zihinle sıkısıkaya irtibat halindedir.

Reenkarnasyon ismini verdiğiniz şey, ölüm adını verdiğiniz bir değişme, bir istihale yoluyla devam eder; ama bu suurun sonu demek değildir. Aksine fizik beden duygularının (hasselerinin) aracılığı olmadan yaşanmış tecrübelerin devamıdır. Sizin suur seviyeniz yüksektir. Fizik bey-niniz olmadan düşünebilmeyi keşfediniz.

Oğlum, sana şunu demek isterim ki ölüm sadece bir aldanma (illüzyon)dur, yoksa sen burada olamazdın. Dalma vardın ve daima var olacaksın - Kainat ve Allah gibi ebedisin.

Alimleriniz gitgide arz'ınız üzerindeki hayata dair bilgilerini derinleştirmektedirler. İlme gelince insan birçok garip olayların izahını bulmaya başladı. Bununla beraber, çağınızda ilim kendi kendine sını koyacak, subjektif bir tarzda anlaşılması hakiki realiteleri değil sadece objektif olarak isbat edilen olaylarla topluca meşgul olmayı kabul ederek toplununuzun inkışafını köstekleyecektir. Bu bilgiler önle-rinde hasıl olan bir olayı müşahade ederler, fakat nasıl ve neden olduğunu söyleyemeyince redederler ve bu olay, kabul edilen ilmi bir teori ile izah edilemediğinden uzun müddet ilmi olarak tasnife tabi tutulmaz.

Şimdiki haliyle ilim herşeyi izah etmeye müsaade etmez. Bu yüzden alimleriniz, modern ilmin üstünde yeni bir ilmi tan-zim etmelidirler.

Bu üstad insan bana gerçek bir vizyon nakletti, lâkin bunu ifade edemiyorum. Her şahıs onun tebliğini kendine göre yorumlayacakmış. Bu, kısa zihni izlenimlerin kelimelerle ifade edilmesi güç olan fizik dünyada alâkaların uygunsuzluğundan ileri geliyor.

Bu tip telepatik muhavere, gerçeği kelimelerin araya girmesinden daha dolaysız ve daha açık bir şekilde tanıtıyor.

Bu yüksek muallimden alınan zihni izlenimlerden bir kaçını cümleler halinde ifade etmeyi denedim. Onunla karşılaşmam bana cesaret verdi ve beni uyandırdı.

VENÜS GEMİSİNDE YOLCULUK VE VENÜS ETRAFINDA YÖRÜNGEYE GİRİŞ

1956 Eylülüne doğru, tekrar 1 No. lu buluşma yerine gittim. Uzay adamlarıyla olan sayısız buluşmalarım, uyarılma yeteneğimi biraz körletmişti. Geçen haftalar çok heyecanlı geçmişti.

Yaklaşan astronemi gördüğüm zaman, yeni bir sürprizle karşılaşma temennisinde bulundum; hiç olmazsa, uzayda bana söylenen yolculuğun yaptırılmasını umuyordum.

Parlak ışık kayboldu ve astronemi ay-rıntılı olarak görmeğe başladım. Bu gemi daha önce gördüklerimden daha büyüktü.

Gemiden çıkan iki uzay adamının davranışı bana «isteğimin olduğuna» dair kanaat verdi. Aralarında birşeyler geçmişti.

İçeriye davet ettiler ve dairevi büyük bir odaya girdim, Burası da duvardan çıkmış gibi ışıklanıyordu ve iç kısım bir kaç hafta evvel ziyaret etmiş olduğum geminin iç kısmı gibi idi, şu farkla ki bu daha geniştir.

Bunu hemen farkettim, çünkü daha önce görmüş olduğum üç kişilik sandalye yerine, merkezi masa etrafında daha fazla sandalye vardı.

Masa da biraz farklıydı. En bariz fark masanın ortasında, altın görünüşünde, yay gibi bükümlü büyük bir cihaz vardı. Bu cihazın masanın altında bulunan merceklerle irtibatlı olabileceğini düşündüm.

Gemiye girdiğim zaman bu görünüyordu mamafih. Fakat şeffaflaştı ve çalışmaya başladı.

Üç adam yeniden bir araya geldiler. Bununla beraber, dairevi odayı çevreleyen koridorun aydınlık ve şeffaf duvarlarının ötesinde diğerlerinin pek az net olan silüetlerini görebiliyordum. Zaten davet edilmemiştik. Adamlardan biri tekrar kontrol masasının önüne oturdu; diğer bir adam da onun yanında ayakta duruyordu; üçüncüsü ise masada benimle beraber oturuyordu. Hiç biri fazla konuşmuyordu; hiç soru sormamamın, öğrenmem gereken şeyleri bana söylemeğe hazır oluncaya kadar beklemenin daha iyi olacağını farkettim.

«Size biraz sonra dünya atmosferi dışında bir yolculuk yaptıracağız» dedi, yanımında oturan adam birden. Sonra ekledi: «İlk önce pek rahat olmayacağız, daima bizden sonra telepatik olarak alacaksınız...»

Ciddi ifadesi değişti. Ağzının bir yanı gülecekmiş gibi kıvrıldı. Uzay adamlarının yapmaktan hoşlandıkları alaylı bir ifadeye maruz kaldığımı anladım.

Ekran aydınlandı ve muhteşem yıldızların gerisinde gayet büyük seyyare ve semaların fevkalâde bir görüntüsünü temaşa ettik. Ay'ın kısa bir görüntüsünü fark ettim.

«Ay mıydı?» diye sordum.

«Evet, onu geçmek üzereyiz» diye gayet sakin cevap verdi.

İlk önce uzayda hayli ilerlediğimizi gerçekledim. Kalkış esnasında sarsıntı hissetmemiştim ve halâ hareket etmediğimizi sanıyordum.

Benim bu inanmaz halime güldüler.

«Ekranı bakınız» dedi, «bir anda enteresan bir manzara göreceksiniz.»

Artık ilerlediğimizi söyleyebilirim: ekranda yıldızlar yatay şekilde, yavaş yavaş yer değiştiriyor gibiydiler. Ekranın bizim istikametimizle alakalı olarak nasıl yönetildiğini bilmiyordum. Bizim aksi istikamette giden yıldızları görmeğil yarım yamalak bekliyordum. Şimdiye kadar astronomi hakkında fazla bir bilgim olmamıştı.

Birden, yerimden sıçradım. Gayet büyük bir cisim bize doğru geliyordu. Adam yeniden saflığıma güldü. Bizim için bir tehlike olmadığını anladım. Cisim aniden gözüktü ve kayboldu ekranda.

«Bunlar meteorlar mı?» dedim.

«Dediğiniz doğrudur. Görüldüğü kadar bize yakın değiller; hızımızın yüksekliğinden dolayı onlara yaklaşmıyoruz gibiyse de, gerçekte bizden çok uzaktadırlar.»

Böyle olmasına rağmen onları müshade etmek gene de ürpertici.

«Endişelenme, Howard; biriyle karşılaşsak bile, uzay gemimizin etrafını çevreleyen tesir onu iter ve meteor yolundan sapar.»

Tam bu sırada ayakta duran adam bana işaret etti; beraber oturduğumuz arkadan çağrısına cevaben gitmek üzere müsaade istedim. Kabul etti, ve diğer uzay adamının yanına gittim. Parmağını, yuvarlak bir pencerenin kendiliğinden açılarak ortaya çıkardığı bölme ile fotoğraf makinasının diyaframına benzeyen kapılarına doğru uzattı. Yuvarlak pencerenin içinden, karanlık semada hareketsiz bir tenis topu gibi duran sislî, beyazımsı, flüoresan renkte bir şey gördüm. Güldü ve elini kumanda tablosu üzerinde gezdirdi.

Bir daha hayretler içinde kaldım. Bir kaç yıl önce ailemi sinemaya götürmüştüm. Bu sinema türünde perde geniş ve

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

dalrevidir. Filim başlayınca karım ve ben önce küçük bir beyaz perde gördük, Lowell Thomas bir konuşma yapıyordu. Fakat birden perdeler demiryolu manzarası gösteren bir sahneye açıldı. Bu devasa manzaradan ortaya çıkan gerçek duygusu nefesimi kesti. Vagonlar boşlukta kayarken koltuğuma sıkı sıkıya yapıştım. Karım filimden ziyade benim halime gülüyordu.

Üç buutlu (kabartma) bir filim seyrettiğim odanın ortasına doğru baktığım zamanki duygularımı başka türlü daha iyi ifade edemedim. Bu manzara düz bir perde üzerinde görülen filim gibi tek buutlu değildi; bunun yerine muhteşem bir plânetin yüzeyi üzerinde birkaç metre yukarıda dolaşıyor gibiydik. Bu gördüğüm Dünya değildi; plânetin ismini söylediler : Venüs!

Manzara hızla değişti. Bazan yerden birkaç metre, bazan da otuz metre kadar yukarda oluyorduk. Helezonî merdivenleriyle kubbe biçiminde çok güzel yapılar seyrettim.

Bu plânet (Venüs) hayal edilemeyecek kadar güzeldi. Şehirleri görmekten etkilenmedim; bunun yerine bizimkilerden çok daha güzel banliyöleri görmek daha çok etkiledi beni. Yapılar, tabii güzellikler içine yerleştirilmiş ve bizim sekeya'larımızı (Kaliforniya çamı) andıran büyük ağaçlar ile her istikamette gözden kaybolarak uzanıp giden bahçeler çevrelemişti.

Sonra ormanlar, geniş su birikintileri, nehirler, ayrıca parlak ve yumuşak renkli elbiseler giyinmiş insanlar gördüm. Pek tanıyamadığım dört ayaklı hayvanlar da vardı.

Görünürde yol olmamakla beraber, vasıtalar dolaşıyordu; nitekim yerden yüksekte, hafifçe dalgalanıyorlar gibiydi sanki.

Bu şahane sinema manzarasının operatörü yerdeki vasıtalarla ilgilendiğimi fark etti. «Hayır, yerde hareket etmiyorlar. Yolu pek az kullanırız. Gerçekten kendi uyarlığınızın gidişini yavaşlatan yol çağımı geçirmedi. Halbuki size okullarda bunun çok iyi olduğu söylenmiştir. Siz de, bizim gibi, yolları kullanmazsanız çok iyi yaparsınız!»

Resim karıştı ve bulandı, sonra göz-

den kayboldu ve yeniden geminin içini görebildim. «Manzara bitti» dedi gülerek, «ve tekrar göstermemi de istemeyiniz!»

Hemen hemen o anda, kapı 1 No. lu yerde açıldı. Bütün yolculuk yarım saatten fazla sürmemişti; uzay gemisine girerken saatime bakmayı unutmuştum. Kırılık araziden dışarıya doğru uzayıp giden aşına yolu takibettim. Diğer bir plânetin üzerindeki hayata ait muhteşem parçaları görmüş oluktan sonra yeniden toprağa ayak basmak, üzerinde hapisaneye girmek gibi tesir bıraktı.

AY'A YOLCULUK

Eylül'de, Beseckers Diner'de aynı adama rastladım, karşılaşmamız bir telefon konuşması ile tertiplenmişti. Bu def'a tekdü. Kahvemizi içtikten sonra, otomobile bindik ve daha önce havalandığımız yere doğru yollandık.

Dostum bölgeye yaklaşırken : «İşte Howard, dedi, bu sefer ay üzerine ineceğiz. Bunu yapabilirsek, sizin için heyecan verici bir tecrübe olacak.»

Bir hava gemisi bizi bekliyordu. İçine girdiğimiz zaman yeni bir sürprizle karşılaştım: perşembe akşamı şahsen tanıştığım benim grup azaları ve birkaç şahıs gördüm. Onlardan yaşlı olan bir şahıs bizim grupumuzda değildi, ama çevresinde saygı duyulan bir kimseydi. Hayatında bir kaç def'a muhafazakâr gerici gruplar tarafından tartaklanmıştı, biliyorum.

Bu yaşlı dostuma burada rastlamam gerçekten beni çok heyecanlandırmış, gözlerimi yaşartmıştı. Beni candan selâmladı. El sıkıştık. Sonra gemi havalandı. Ay'a gidilecekti.

Bu kerre sadece altı kişiydik: kumanda tablosunun önünde bir uzay adamı duruyor, bir diğeri, masadaki bize izahat veriyordu, ve dört tane de Dünya'lı.

Kumanda tablosunun başındaki uzaylı kuvvetli bir hoparlör vasıtasıyla şivesi hafifçe bozuk olarak konuşmağa başladı.

«Dostlarım, bu yolculuk öncekinden daha uzun olacak. Fiziki organizmanızın atomik seviyesini tamamen değiştirecek olan bir muameleye maruz kalacaksınız. Fiziki bedeninizin her atomu, ay'ınki ile aynı du-

rumda olacak tarzda, kutupsallık ve titreşim frekansını değiştirecek bir usule tabi kılınacaktır. Bu iş dünya zamanı ile bir buçuk hafta kadar sürecektir. Başlangıç te-sirini size bildirmeyeceğiz. Bedeniniz bir za-rara uğramayacaktır. Şimdi gözlerinizi ek-randan ayırmayınız.»

Ekrana baktım ve hızla uzaklaştığımız-dan dolayı Dünya'nın süratle küçüldüğünü gördük.

Tekrar, sesini işittik; «Endişelenmeyi-niz. Unutmayınız ki, biz esasa mevcut ol-mayan bir realitenin ifade ve yansımaların-dan başka birşey değiliz. Ay'a intibak et-meniz için atomik olarak transforme ol-maktasınız; bu usul ay etrafındaki yörünge-ye oturduğumuz zaman, sizin zamanınızla birbuçuk hafta sürecektir.»

Işıklar zayıfladı ve bütün odayı dol-duran turuncumsu bir renge yerini bıraktı. Sonra, ışık tekrar eski halini aldı ve tuhaf bir duygu hissettim. Bir kaç saniye zarfın-da güçlükle teneffüs ettiğimi hissettim, ama sonunda teneffüsüm gitgide kolaylaştı. Fi-ziki ve zihni hissaslarımı ifade etmek çok güç. Çok berrak bir şekilde düşünmek, fi-klrlerimi sıralamak ve neticeye sür'atle vasıl olmak duygusuna sahiptim. Duyula-rım tahrık olmuş gibiydiler. Renkler git-gide şiddetleniyordu; koku duyum daha hassaslaştı, çünkü kendimin olduğu gibi, di-ğerlerinin de ter kokusunu hissediyordum. Dokunma duyum artmıştı: altımdaki san-delyeyi çok farklı bir şekilde hissediyordum; fakat bu beni rahatsız etmiyordu. Ku-manda tablosunun başındaki uzay adamı transformasyon usulünün başlamış bulun-duğunu ve devam etmekte olduğunu söyle-di.

Bizimle oturmuş olan öğretimiçi uzay a-damı bizlerden birinin esnemesini kesmeğe çalıştığını gördü. Güldü ve yatağa yatma zamanı geldi, dedi. Uyumak isteyenlerden ilki ben oldum.

Bize bir kapı açtılar ve özel odalarımı-za götürdüler. Her birinde ranza tertibli üç yatak vardı. Ranzalardan birinde ben, ih-tiyar dostum ve diğer bir arkadaş vardı. Onlara: güzel, uyumaya çalışabiliriz, de-

dim. En yukarıdaki yatağa çıktım ve uzan-dım.

Yaşlı dostum en alttaki yatak üzerin-de oturuyor, şiltenin yumuşaklığını hissediyordu. «Ohhh!» dedi; «Bu gerçek bir şey!»

Ceket ve pantolonumu çıkardım ve böl-menin arkasına astım. Ayakkabılarımı ke-nara bıraktım. Yatağım pek fazla yumuşak gözüküyordu ve boyumdan da uzun de-ğildi. Başımı yumuşak yastığa bıraktım, üzerime ince fakat sıcak örtüyü çektim. Gündüz olmasına rağmen, hemen uyumu-şum.

Oda kapısını yavaşça vuran birisi bi-zi uyandırdı. Bu kalkma vaktinin geldiğini bize söyleyen öğretimiçi uzay adamıydı.

Saatime baktım; sadece dört saat ka-dar uyumuştuk. Böyle olmakla beraber dinç ve dinlenmiş hissediyordum kendimi; sanki sekiz saat uyumuş gibiydim.

İlk tepkim, yüzümü yıkarken yuvarlak pencereye doğru gitmek ve nerede olduğumuzu öğrenmek için dışarıya bakmak ol-du.

Farklı renklerde bir nevi ışıklı küreler görölüyordu her yanda, büyük bir seyyare-ye benzeyen devasa büyüklükte kırmızı bir küre de vardı. Daha sonra bunun güneş ol-duğunu söylediler; neden parlak değildi bil-miyorum.

Sonra, şeffaf bölmelerle birbirinden ayrı-rılmış üç, dört tane hücreyi ihtiva eden tu-valet'de sıcak bir duş yapıp dinleşecek-tim. Birinc girdiğim zaman kapı arkamdan kapandı ve ışıklar kendiliğinden yandı. O-da ve suyun hararetini ayarlayan otomatik durumu keşfettim.

Su üç madeni dağıtııcıdan çıkıyordu; biri benden yukarıda, diğer ikisi boyumun hizasındaydı; ayrı ayrı ve bir arada ça-lışabiliyorlardı.

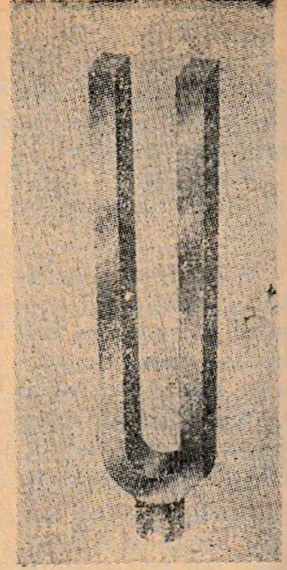
Düğmeyi çevirdim ve havayla karışık bir su aktı, zira vücuduma yusuvarlak dü-şüyorlardı. Bunun kadar diriltici bir duş yapmamıştım. Sabun aradım. İkinci bir düğmeye bastım; renksiz bir mayı fışkırdı ve köpük içinde kaldım; kâh birine kâh ö-tekine basdım durdum. Küçük bir çocuk

(Devamı sayfa 38'de)

Rezonans

ve

Sempatizasyon

Yazan: MEHMET SANCAR

Rezonans (Sesin tekrar yayılması = Harmoni):

Fizik kitaplarından öğrendiğimiz rezonans olayını çoğumuz biliriz: Çocukların lastik sapanlarının ağaçtan çatalına benzeyen, daha düzgün, büyük U harfi gibi tabanından saplı madeni bir çatal ki, hafifçe vurulduğu zaman tinnn, tinnn... sesler çıkarabiliyor... Diyelim ki, bu madeni çatal (diyapozon), saniyede 300 defa titreşebiliyor. Yani, bu çatal âlete, bir başka madeni cisimle vurduğumuzda, bizim ona bir kere vurmamıza karşılık, o, bir saniyede 300 defa titreşerek ses veriyor... Şimdi bu çatalı iki tane düşünelim: Birini, aynı odanın bir köşesine, aynı olan diğerini de diğer köşesine saptırı üzerine —çatalları havada— dikelim. Ve küçük çekicimizle birinin bir koluna vuralım: Aynı diyapozonun öbür kolunu titrettiği gibi, öteki diyapozonun da kendi kendine titremeğe başladığı görülür. Biz vurmadan, sadece öbürüne vurduğumuz için titreşmiş olan diyapozonun bir saniyedeki titreşim sayısını ölçersek, görürüz ki, vurmadan titreşen diyapozon da saniyede 300 defa titreşmektedir.

İşte fizikteki maddesel diyapozon olayı, basitçe budur...

Buradan şu neticeye varırız: Bu diyapozon adetleri birden ne kadar çok olursa olsun, titreşim sahasında kalan diğerleri, birine vurmamızla titreşecek, hepsinden aynı sesleri duyacağız demektir.

Aynı özellikleri havi kemanın tellerinden biri, diğer telleri de titretebildiği gibi, aynı özelliklere sahip öbür kemanların tellerini, aynı titreşim sayısı ile titreştirir. Birinde hâsıl edeceğimiz do sesini, aynı anda diğerlerinden de işitiriz...

Tek özelliği ayrı olmayan, birbirinin eşiti bütün müzik âletleri için de böyle düşünebiliriz...

Telepati (Uzaktan Duygulanma):

Telepati, maddesel rezonans olayının ruhsal olarak meydana gelişinden başka birşey değildir: Aklımızda, fikrimizde yokken, belki de günlerdir, haftalardır, aylardır, hattâ yıllardır hatırmıza getirmediğimiz ve birdenbire —sebeatsızca— düşündüğümüz bir yakınımızı yarım saat sonra, birkaç saat geçince veya gün ötesi karşımızda bulup şaşkınlığımıza sebep olan, hemen hemen herkesin bildiği bu olay te-

lepatidir. Yani, ortaya çıkışından önce di-
şüncemizde beliren kimse, bizimle buluş-
mağı, vukuundan evvel; ruhen düşünmüş-
tür. Bu düşünce, bir titreşimdir. Farzede-
lim ki (kabaca), bu titreşim saniyede
500.000 ilk bir süptil (ince) titreşimdir. Ya-
ni, kulağımızın duyamayacağı, diğer dört
hassemizln alamıyacağı bir incelikte... An-
cak ruhumuz buna muhatap olabilir. Her
zaman mı, her ruh mu? Hayır, O andaki
durumumuz, bu düşünceyi aksettiren ruhun
durumuna denkse...

Radyomuzun dalga ve istasyon ayarı
da bir rezonans olayıdır; filânca istasyo-
nun falanca dalga boyundan yayınladığı
seslerin radyomuzda rezonans olayını mey-
dana getirebilmesi için, dalga ve istasyon
ayarını tam yapmamız gerekir. Bu taktir-
de, dinlemek istediğimiz istasyon, vurulan
diyapozon, radyomuzun ayarlanmış hali
de, vurmada titreşen diğer, eşit diyapo-
zondur...

Telepatideki verici ruh radyo istasyo-
nu ise, alıcı ruh da ayarlanmış radyomuz-
dur. Basitçe böyle düşünebiliriz.

Uzaktan duygulanma, nesriyat yapan
ruhun titreşimleriyle, aynı anda titreşen
bir eşit diyapozon durumunda bulunmaktadır..

Türlü Çok Titreşimler:

Basit diyapozonumuz basitlikten çı-
karak, aynı düzlem üzerinde birkaç deği-
şik kollu yapabileceğimiz gibi, aynı düzle-
me dik olarak birkaç değişik kollu da ve
bunların aynen eşitlerini de yapabiliriz...

Üçlü bir diyapozon düşünelim: İç içe,
kolları birbirine eşit olmayan üç U'dan ya-
pılma bir diyapozon olsun... Çeşitleri de
bunun tıpkısı...

Bu üç kollu diyapozona vurduğumuzda,
dalga boyları ve titreşim sayıları değişik
üç ayrı ses: Örneğin, 1 dalga boyunda 300,
3 dalga boyunda 200 ve 2 dalga boyunda
500 titreşimli, değişik sesler duyacağız.
Dalga boyunu da, diyapozonun bir kolunun,
titrerken sağa - sola gidış geliş mesafesi
olarak tanımlayalım: Üçlü diyapozonda bi-
rincl U kolları titrerken sağa - sola gidış
geliş boyları, bilfarz 1 m/m, ise, dığerleri-
ninkl 3 ve 2'şer m/m. boyunda gibi farklı
olacaktır... Bu üçlü veya karışık diyapozo-

nun eşitlerindeki harmonileri de 1 - 300,
3—200, 2—500 rakamlarıyla gösterildiğı
kıymetlerde farklı titreşimler ve farklı
sesler niteliklerini taşıyacaklardır...

Şu, çok basit olarak şekillendirmeğe
çalıştığımız titreşimleri ve harmonilerini,
türlü dalga boylarında, değişik yönlerde ve
farklı titreşim sayılarıyla çoğaltıp (komp-
like) pek karışık hâle getirelim...

İşte ruhlarımızın titreşimleri, idraki-
mize çarpan kadariyle böyledir...

Bir televizyon ki, görürüz, sesini du-
yarız; kokusunu da alalım, tadalım ve do-
kunalım da...

Henüz iki hassemize hitap eden komp-
like televizyon, beş hassemize dokununca
daha da komplike olacaktır. Ruhsal vibras-
yonlarımızı da duyurunca, pek çok kompli-
keleşmiş bir hâle yükselecektir.

Ruh ve bedenimiz, bu pek çok komp-
like bir televizyon gibi çalışabilir... Ve ça-
lışınca da türlü telepati (uzaktan duygula-
nanma) olayları tezahür edebilir...

Telepatik Benzetme:

Bir dostum anlatmıştı: Uzakta olan
baldızı geliyormuş, fakat geleceğinden ha-
beri yokmuş. Hiç sebepsiz olarak, aniden
baldızı aklına geliyor. Ve bu hatırlayışly-
le, biraz sonra önünden geçip evlerine doğ-
ru giden bir faytonun içindeki hanıma dik-
katlice bakıyor: «Bu bızına baldız» diye dü-
şünedursun, içindeki hanım da «Bu adam
bana neden bakıyor böyle sıkı sıkı?...» di-
yerek geçip gidiyor!.. O, bu yadırgayışa,
hanım onun bakışına hayret edip faytonun
peşinden koşup - koşmamak arasında tere-
düt geçirirken, ikinci bir fayton daha geçi-
yor önünden. Yine dikkatlice, aynı düşün-
cenin etkileriyle bu faytonu da süzerken,
bu defa, bu faytondaki hanımın da baldızı-
na benzediğini görüyor!.. Ve baldızı gülüp
el sallamağa başlayınca birincisinde neden
aldandığına şaşarak ikinci faytona koşu-
yor...

Burada, tiplik bir telepati olayı cereyan
etmiş oluyor: Eniştesinin muhitine giren
baldızı, kardeşini, eniştesini, daha kon-
santre olarak düşünmeğe başlıyor... Eniş-
tesinde bir an için meydana gelen bir eşit

(Devamı sayfa 31 de)

Psychic News **THE SPIRITUAL WORLD** **VOICE** **FATE** **TWO WORLDS** **spiritualist** **basından** **özetler** **Uamoto** **CHIMES** **The Summit** **of Spiritual Understanding**

Hazırlayan: Ali ERMAN

CHIMES'dan :

GEÇMİŞ HAYATLARIN BİLGİSİ

Bütün geçmiş hayatlarınızı öğrenmenize müsaade edildiğini düşününüz. Meselâ tarihteki en büyük zalimlerden biri olduğunuzu keşfediyorsunuz. Böyle bir bilginin korkunçluğu ile, onun verdiği pişmanlık ve vicdan azabı ile nasıl yüz yüze gelebilirsiniz? (1). O enkarnasyonunuzda insanlara verdiğiniz zarardan dolayı, bunu tamir için bir çok ıstıraplı hayatlar geçireceğinize dair sizde doğan korkuyu nasıl bertaraf edebilirsiniz? (2). İnsandaki umutlar söner.

Cayce'ın yazılarında ele aldığı soruları cevaplandırmağa çalışan Noel Langley, «Edgar Cayce - Reenkarnasyon Üzerine» adlı yeni kitabında şöyle söylemektedir: «Aslında böyle bir durum, sebep - neticeye dayanan karmik kanunun dengesini bozar. Ve kanunun çalışması sâbittir; değiştirilebilir değildir. Hiç bir varlığın, kendi geçmişine ait böyle felâketlerle dolu bir malûmatı, öğrenmesine izin verilmeyecektir. Varlık, diğer varlıklara karşı ne borçlu olursa olsun, bir tazminde bulunabilecek yeterli bir olgunluk seviyesine ulaşıncaya kadar, ondan hatalarının tamiri beklenmez.»

E. Cayce, şöyle söylemektedir: «Karma, sindirim sistemine bir besin parçası

dahil olduğunda, vücutta meydana gelen reaksiyon ile kıyaslanabilecek bir reaksiyondur. Besin, bedenın bir kısmına taşınır; orada her hücreye nüfuz eder, vücudumuzun ve zihnimizin sağlığını etkiler. Varlığın yer yüzünde tecrübe sahibi olmak üzere bedene girdikten sonraki hali de buna benzer. Şahsın düşünceleri ile bu düşüncelerin neticeleri olan davranışları, varlığın beslediği besinlerdir. Bu düşünce ve davranışlar, sıra ile, bunların ve varlığın doğumunun gerisindeki düşünce ve aksiyonlar tarafından hasıl edilmişlerdir. Varlık, yeni bir bedene enkarne olduğunda, onun kaderini çizmesini sağlayacak bir imkâna götüren yeni bir kapı açılır. Daima bir kurtuluş yolu mevcuttur fakat varlığın, yüklendiği mesuliyetlerden kaçabileceği bir yol yoktur.»

«Bu duruma göre, zaman zaman bağlı suur için güçlük arzetmekle beraber, hayat, varlığın temizlenmesi için bir tatbikat yo-

(1) Şimdiki problemleri ile karşı karşıya iken, insanın bir de geçmişteki ıstıraplı olayları hatırlaması, onun üzerindeki yükü taşıyamaz bir hale gelmesine sebep olur.

(2) Kaldı ki, varlık daha sonraki hayatlarında, işlemiş olduğu hatanın ıstırapını çekmiş ve karşısına çıkarılan imtihanlar, neticesinde böyle bir hatayı işlememenin idrâkine de varmış bulunabilir. Bu halde mesele kapanmış demektir.

ludur. İnsan hayatında değişmeler vukua gelir ve bazıları bunları talih'e bağlar. Fakat talihle ilgisi yoktur. Bütün karşılaşılan hadiseler, varlığın kendisine verilen kurtuluş imkânlarını kullanmasına göre ortaya çıkan neticelerdir.»

THE VOICE'dan :

BİZZAT DENEME

Yeni Devre, merak uyandırıcı icatlar, mahvedici atom ve hidrojen bombaları veya gittikçe artan servet sahibi olma yarışı üzerine kurulmayacaktır. Yeni Devre, daha ziyade, insanlığın geniş çapta değişmesinin bir neticesi olacaktır. Haris (gözü doymaz) ayırıcı (bölücü) bir görüşten yüksek bir ruh haleti içerisinde herkesin hakkını veren ve birleştirici bir anlayışın aydınlanmış şuuruna geçiş...

Değişikliğe uğramış şuurun ışığında. biz, insanlar olarak, gerçekten, aynı ölümsüz ilahî zürriyetteniz: Hepimiz bir tek Tanrının aynı kutsal, hayat verici ateşinin ölmeyen altın alevleriyiz. O Tanrı ki, güneşi zengin ve fakirin, azizin ve günahkârın, genç ve ihtiyarın sıhhatli ve hastanın, akıllı ve aptalın üzerine aynı şekilde doğurur. Kavrucu kuraklık günlerinden sonra, serinletici ve ferahlatıcı yağmuru herkese aynı şekilde indirir.

Her şeye nüfuz eden aydınlanmış şuurun uyanıklığı, merkez ve çevrenin, başlangıç ve sonun, küçük ve büyüğün, kazanç ve kaybın teklifi (bütün, birlik) teşkil ettilerini inşa eder. Aynı zamanda, her şeyi saran, derin, içten ve hareketsiz bir sessizlik içinde bulunmasına rağmen, sâkin ve dalgasız olan aydınlanmış sonsuz mekân okyanusunun cehitsiz cehti içerisinde, ondan, kendiliğinden bir ahenk fıskırır.

Bütün izafi düalist düşünceler ötesindeki bu harikulâde şifa verici saadete, fani "ben" ini ve dünyanın bütün materyalist değerlerinin üzerine çıkmak üzere bizzat denemeler yapmak suretiyle ulaşılır.

Fakat biz, bu dünyanın maddi değerlerini, zihnimizde bölücülüğün hayali olan düalizm'i (ikiliği) bulunduğu müddetçe, tamamen terkedemeyiz. Sahip bulunduğumuz inanç veya kanaatlerin başkalarının-

kinden farklı bir şekilde üstün olduğuna inanma veya inanmayı isteme temayülümüz, geçmişteki zihni şartlanmalarımız dolayısıyla o kadar kuvvetlidir ki, kendi topluluk, sınıf, ırk veya dinimizin bir diğerinden üstün olmadığını görsek bile, gerek Doğulu gerekse Batılı şakirtlerin dahi şuurlarında halen kendi öğretilerinin yegâne doğru öğretiler olduğu fikri mevcut bulunabilir. Kim haklı, kim değildir? Öğretilerin Doğuya mı yoksa Batıya mı ait oldukları önemli değildir. Önemli olan, bütün öğretilerin gerisindeki tek **Bir Realite** ile ilgili tecrübelere bizzat girmektir.

Mark Halpern

FATE'den :

ÇÖKEN İSKELE

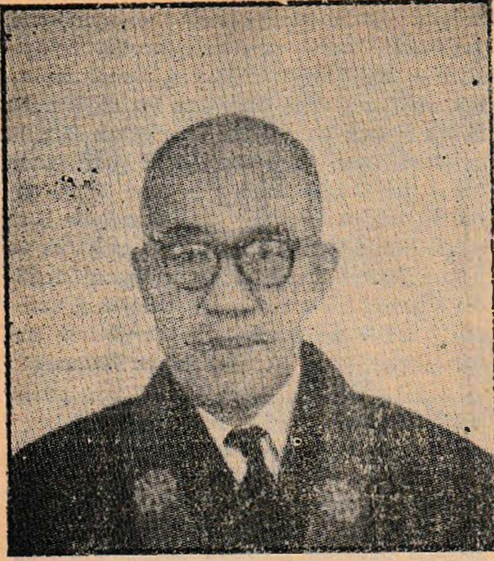
Çok sevdiğim amcalarım Robert Berg ve Alvin, Grand Rapids'de, Büyük Nehir üzerinde bulunan köprüyü boyamakla meşgulken iskelenin çökmesiyle nehre düşmüşler. Düştikleri noktada çok kuvvetli bir akıntı mevcuttur. Amcam Robert, iyi bir yüzücü olan Alvin'in aynı şekilde davranacağını düşünerek kıyıya ulaşmış. Etrafına bakındığında kardeşini görememiş. Alvin'in başını bir kayaya çarptığından dolayı, kendisini kurtaramadığı sonradan öğrenildi.

Aynı gün, annem, Grand Rapids, Carreer sokağındaki evimizin (ki iki amcam dahil olmak üzere hepimiz orada yaşıyorduk) mutfağında çalışıyordu. Kardeşlerim Harry, Lee ve ben onun yanbaşında oynuyorduk. Bir ara, «Oh, Tanrım! Alvin boğuluyor» diye bağırdığımı işittik.

Annemin ses tonu ve gözlerinden yaşlar boğanması karşısında donup kaldık. O, tekrar tekrar, «O, öldü; Alvin öldü.» diye bağınyordu.

Bir kaç dakika sonra gerçeği öğrendik. Anladığımıza göre, annem Alvin amcamın sesini, tam o boğulduğu sırada işitmişti. Sonradan sükûna kavuştuğunda, bu olay ile ilgili olarak bütün bildiğinin Alvin amcamın, birdenbire yanbaşında belirerek yardım istemesinden ibaret olduğunu ifade etti. Annem, onun şu son sözlerini daima hatırlar : «Boğuluyorum. Aman Tanrım, Amy (annemin ismi) boğuluyorum.»

İnez Porter

Dr. RİRİ NAKAYAMA

25 Şubat 1969 Salı akşamı, saat 21.30' da, çok sevimli, çok olgun bir din adamıyla beraberdik. Normal konferansımızın bitiminden sonra, Hilton Otelinden getirdik kendisini.

Dünya dinlerini temsil eden bir komitenin Hilton Otelinde toplantı yaptıklarını ve üç gün süre ile aktüel bir konu olarak gazetelerde yer aldığını hatırlarsınız.

İşte bu temsilcilerden Rev. Riri Nakayama ile olan iki saatlik konuşmamızın özetini sizlere sunuyoruz.

R. Nakayama: Japonya Budha Müminleri Birliği Başkanı; Japonya Budist Federasyonu İdare Heyetinde; Dünya Japon Budist Federasyonu II. Başkanı; Doğu Hongaji Mezhebi Teşrii Meclis Komiseri; Hodenzi Budist Mabedi Başrahibi.

Üzerinde birçok fonksiyonlar taşıyor.

R. Nakayama, «Sizler din farkı gözetmeksizin hakikati aramaktasınız» diyerek sözüne başladı. Japonya'daki Budizmin bugünkü durumuna değinerek; «Gözle görülüp, elle hissedilebilen şeylerdir, bunlar; sayı ile ifade edilebilir: Mâbet, âdet, me-gömlek ve kravat.

Japon Budizm

Dr. RİRİ

rasım v.s.» dedi. «Gerçekte, Budizm ruhanîdir, gözükmmez.»

«Fakat, böyle olmakla beraber, bugünkü dinlerin durumu ile söylediğim safhaya inmiştir. Dini liderler bu konferansa geldikleri vakit sadece kendi maddi güçlerine güvenerek gelmişlerse, buna ben «Sulh Konferansı» diyemem. Bu bir kuvvet gösterisi olur. Birleşmiş Milletlerde olduğu gibi.»

«Sezarın hakkını Sezar'a vermek» zihniyetini taşıyan din adamlarında «ilâhî bir şey» bulunamaz, dedikten sonra:

«Bizim gayemiz ruhani güçleri bir araya toplamaktır. İnançımıza göre, Tanrıya ulaşmak ferdi olarak, kalple mümkündür. Şahsen hepiniz Tanrı ile irtibatta olmasınız. Araya hiçbir vasıta girmemelidir. Tanrı ile irtibatta olan kimsenin dahil olduğu mezhebin ne önemi vardır!»

«Dinin hakiki realitesi kapıyı kapayıp karanlıkta Allah'la karşı karşıya kalmaktır. Japon Budizminin fikri ve iman yolu budur.»

«Nirvana'yı biliyorsunuz. Nirvana: Tanrı ile muhaberede bulunabilmek demektir. Hakikatin ta kendisidir.»

«Gandi: Hakikat Tanrıdır, Tanrı Hakikattir, dedi. Gandi'nin fikri, tahmin ederim, hepinizin fikri gibidir.»

«Şunu kuvvetle duyuyorum ki: Sizler Tanrıyı hakikaten arayan insanlarsınız.»

Japon, İngilizcesiyle yaptığı konuşmasına ara verdi. Yüzlerimize daha dikkatle baktı. Yaşı tahminen yetmiş civarında, ufak tefek bir insandı. Üzerinde siyah bir pardesü ve kahve renkli bir kordelâ boyundan beline kadar iniyordu. Kordelânın üzerinde tek bir sembol vardı: Büyük tekerlek. Çok sade bir giyim: Temiz bir

inin Temsilcisi

AKAYAMA

«Hayatımız zaman ve mekânla kısıtlıdır» dedi ve devam etti:

«Bütün hayatımız, durmaksızın, maddeyi aramakla geçiyor. Fakat bizde maddeden başka birşey var. Bu da RUH'dur.»

«Böylece, bizim «ebedi hayatı» aramak hakkımızdır. Buna kavuşmanın yollarını aramalıyız. Ben, insanların bu hakikat peşinde olmadıklarını görerek üzülüyorum. Bizler için çeşitli mezhepler içinde olmamız önemli değildir.»

«İnsanda derin arzular vardır. Hakikati ve Tanrıyı arayan insan en derin arzularla dopdolu olan insandır. Bazan, dinsel yolda gayret sarfeden insanı dünyasız arzulardan arınmış zanederiz. Halbuki durum böyle değildir. Ancak, Tanrı ve hakikati arama arzumuz dünya arzularının çok üstündedir.»

«Dünya üstünde Dünya Sulh'u sağlansa, bundan daha yüksek gayeler yok demek değildir. Bu gaye tahakkuk etse bile, sizin şu çatı altında hakikati arama gayeniz Dünya Sulh'ünün üstünde olan bir gayedir.»

«Kanaatime göre, din fikri sadece dünyevi gayeleri tahakkuk ettirecek bir vasıta değildir ve Dünya Sulh'ü de dinin gayesi değildir. Dinin kendisi bizi dünya sulh'üne ulaştırmaz; ebedi hayata inanmış olan dindar insanlar ebedi sulhu temin ederler.»

«Ruhun ebediliğine ve tekâmüle inanan insanlar dünyayı doldururlarsa, dünyanın durumu, beşeri münasebetler değişir.»

Biz dua ederken şöyle deriz:

NAMO A'MİTA BUDAHAYA

Anlamı: Namō = Ona dua ediyorum; a'mita = ölçülemeyen, mânevî; budahaya = hakikati bilen.

Yâni, «Ben ebediyete dua ediyorum» demektir.

«Budha, kendi mânevî ölümsüzlüğünün hakikatine ulaşmış fânî insan demektir. Biz ancak böyle bir Budha için dua ederiz.»

«Bizim ebediyetin hakiki mânâsına sembolşüz olarak varabilmemiz imkânsızdır. Ölümsüzlüğün de doğrudan doğruya ne olduğunu anlayamayız. İnsanlarla iyi münasebetler kurarak bunun sezgisine varabiliriz. Bitkin bir beşer olarak ancak bunları hissedebiliriz. Bu yüzden ölçülemeyen bir hayata dua etmek faydalıdır. Yükselmiş oluruz.»

«Soruyorum: Maddi ve politik hareketler, rakamlar mı, yoksa ruh mu daha öncemlidir?»

«Herşey madde ise siz, biz hemen maddi kıymetleri biriktirmeye koyulalım. Bunlar samimî fikirlerimdir. Sizinle başbaşa görüşüyoruz ve bu durumdan çok memnunum.»

Muhterem Nakayama'nın bu konuşmalarından sonra, soru sormamıza müsaade etmesini rica ettik. Sevinçle kabul etti.

Soru: Mevcut dünya dinleri üzerlerine düşen vazifeyi yapıyorlar mı?

Cevap: Hepsi birşey yapıyor gibi gözüküyor. Netice itibariyle hepsinin gayesi insanın ebedi hayatına yönelmektir. Şu veya bu yoldan bunu gerçekleştirmeye çalışıyor görünüyorlar.

Soru: Yâni fonksiyonlarını ifa edemiyorlar mı?

Cevap: Evet! Onları tenkid etmeyin. Birşeyler yapmağa çalışıyorlar.

(Devam ısayfa 30'da)

Buddha'nın Eli

RUHİ MERKEZ : SADIKLAR PLANI

4 Tesir Kuşağı

— Merhaba.

M.S. — Merhaba efendim.

— Evet.

M.S. — Efendim, geçen celsemizde ince nefsanîyetle vicdan sesinin tefriki hususunda vaktiyle cemiyetimizde olan büyük değişiklik misal olarak verilmişti. Bununla, vaktiyle Cemiyetimiz mensubu iken cemiyetimizden kopmuş ve bir topluluk kurmuş ve bugün cemiyette kalanlarla bir çatışma meydana getirerek değişikliği meydana getirmiş olanların değişikliği mi, yoksa bir yıl önceki olan cemiyetimizdeki değişiklik mi kastedilmiştir?

— İlk bahsettiğiniz.

M.S. — Teşekkür ederim efendim.

G.E. — Efendim benim bir sualım var. Müşahademize göre, bu devre celselerde bize tesir hakkında bilgi verilmek isteniyor. Bizler de bunu anlıyor ve arzu ediyoruz. Ancak, alınan bilgilerin kısa zamanda hazmedilerek daha üstününün alınması güç oluyor. Bu yüzdendir ki, tesir hakkındaki bilgileri tam olarak anlayıp teecessüm ettiremediğimizden, yenilerine doğru uzanmakta çok zorluk çekiyor ve pek muvafak olamıyoruz. Bir araştırma tarzı olarak, celseye iştirak eden arkadaşların birkaç geçmiş hayatları ile o hayatlarındaki durumları hakkında bize bilgi verilirse, tesir kuşakları, sempatisasyon, reenkarnasyonun realizasyonu şartları gibi mevzuları araştırmamızda faydalı olur diye düşündük. Siz ne dersiniz?

— Varlıklar dünya sistemine dahil ol-

duktan sonra başlıca dört ana tesir kuşağından geçmek mecburiyetindedirler. Bunlar şunlardır:

Birinci tesir kuşağı: Otomatizma ile ilgili idrakin ve determinizmin kavranılmadığı bir tesir kuşağıdır. Burada varlıklar, içindeki kâinat sistemi ile daima bir uyuşma halindedirler. Bu uyuşma bir dişli çark sistemindeki değişik dişlilerin ana volandan aldıkları hızla dönmelerinden meydana gelen ahenge benzer. Bunların meydana getirmiş olduğu büyük bir şebeke vardır ki, bu birinci tesir kuşağını teşkil eder.

İkinci tesir kuşağı: Otomatizma ile mantıklılık arasındaki tesir kuşağıdır. Mantıklılıktan maksat, hareketlerin, düşüncenin ve gayenin determinazmaya doğru kaydığının müşahadesidir. Burada varlık, hikmet ve sebep araştırmır.

Üçüncü tesir kuşağı: Aklın ve determinizmin hâkim olduğu tesir kuşağıdır. Varlık bu noktada, hürriyetinin farkına varmış, mes'uliyetlerini anlamış ve asıl gayesi istikametinde fonksiyon icra etmeye başlamıştır.

Dördüncü tesir kuşağı ise: Tam bir determinizma içersinde yüksek sezginin idaresi altında vazifeli olarak yaşamaktır. Sonuncu tesir kuşağı, dünyanız üzerinde ancak Siklusların hitamından evvelki kritik devrede tebellür eder. Bunlar, evvelki fonksiyonlar, çok mevziidir ve daha ziyade üçüncü olarak tafsilâtını verdiğimiz tesir kuşağının etkisindedirler.

Bu anlattıklarımızın mânâsını iyi kavramağa çalışınız. Şimdi, görülüyor ki, sizlerin tesir ve fonksiyonu hakkındaki bilginizi inkişaf ettirmeniz ile geçmiş hayatlarınızın ortaya konusu arasında alâka bağı pek zayıftır. Bu noktadan hareket edip, tesirlerin gelişmesini, hedefini ve çalışış şeklini tesbit etmeniz pek zayıf bir ihtimaldir. Sizin, asıl üzerinde durmanız gereken mevzu, tesirlerin kütleler ile münasebeti, tesirlerin şuurular ile münasebeti ve bunların neticesi olarak pratik hayatınızda tesirlerin rolünü anlamaktır. Yoksa, mütecellil bir kademe içerisinde cereyan eden tesirlerin çeşitli menşelerini, çeşitli mihraklarını sadece öğrenmek tekâmülünüzde hadim olmaz. Bunun içerisinde tekâmülünüz ve etrafınıza olan müesseriyyetinizi idame ettirmenize gerçekten destek olacak tesir mekanizmasını kudretiniz nisbetinde elde etmeniz en faydalı yoldur. Bu hususta soracağınız birşey var mı?

A.E. — Efendim, benim, demin bahsetmiş olduğunuz dört tesir kuşağı ile ilgili bir sorum var.

— Sorunuz.

A.E. — Ben şöyle düşünüyorum: Bir varlık, bir kısım melekeleri ile diyelim, yahut bazı kısımları ile üçüncü tesir kuşağına bağlı iken, diğer bazı kısımları ile otomatik kısımda bulunabilir diye düşünüyorum. Yani bütün melekelerimiz hepsi birden üçüncü gruba geldi diye bir şey söylenemiyor da, muhtelif kademelerde halledemediğimiz problemler olabilir diye düşünüyorum bu dört tesir kuşağında. Bu hususta ne dersiniz?

— Burada, bir imajinasyon hatâsına düşmeniz ihtimali vardır. Şöyle ki: Zihinlerinizde tesir kuşaklarını birbirinden müstakil iç içe veyahut yanyana veyahut üst-üste tasavvur etmeyiniz. Siz, basit olarak havanın cüzlerini tabakalar halinde tasavvur edebilir misiniz? Hayır. Hava, şüphesiz kendini meydana getiren unsurların bir karışımıdır. Böyle olunca, bu dört tesir kuşağı da ancak bir halitadır. Ve onlar birbirinden kesin sınırlar ve belli sıfatlarla ayrılamazlar. Bu ayrıntı, ancak ferdin tekâmül seviyesiyle ortaya çıkar. Burada, tekâmül seviyesini tâyin eden husus, fert

şuurundaki bilgilerin temessül edilip edilmemesiyle ortaya çıkar. Yani, bütün enkarnasyonları, bütün cehitleri ve bütün hassasiyetiyle almış olduğu tesirlerin bir muhassılası olarak kendi ruhuna sindirmiş olduğu bilgiler, sindirmekte olacağı bilgiler o varlığın tesir mekânını tâyin eder. Büyük sempatizasyon kanunu varlığı kendi bünyesi içerisinde tutarak onu, lâıyk olduğu bir mekanizma içerisinde dahil eder. Liyakatınız ile hak etmeniz aynı anda vukubulmaz. Şöyle ki: Geçmiş hayatlarınızda elde etmiş olduğunuz bir bilgi, derhal sizin onu tatbik etmeniz liyakatınızı de peşinden getirmez. Liyakat, gerçekten pek meşakkatli devrelerin sonunda iktisap edilen bir kudret, bir bakıma bir tasarruf yetkisidir. Yani, muhtelif cehit devreleri esnasında elde etmiş olduğunuz bilgiler muhtelif kombinasyonlar altında birleşmek, birikmek, bir enerji terakümü meydana getirmek mukadderindedir. Ve netice, hayatlarınızın icaplarına göre ruhi tesirlerin, ruhi devrelerin zaruretlerine göre, siz, bu hazır, vaktiyle hakedilmiş bilgilerinizi kullanmak kudretine sahip olursunuz ki, işte bu anda bir liyakatin sahibisiniz demektir. Öyleyse, bir varlık iki numaralı veya üç numaralı vasıfları taşıyan bir tesir manzumesinin malı olmasına rağmen, pekâlâ daha geri ve aynı zamanda daha yüksek tesir plânlarından müteessir olabilir. Bu, hiç bir zaman o varlığın kök itibarıyla zayıflığını ve kudretsizliğini ifade etmez. Bunların hepsi, hayat şartlarının mukadder olan icaplarından başka birşey değildir. Kötüsü ve iyisi, gerisi ve yükseği, zayıfı ve kudretlisi ile bütün varlıklar bir kütle olarak belli bir merhaleyi katedeceklerdir. Öyle tesir sınırları ve öyle tesir dönüşür noktaları vardır ki, varlıklar oraya geldiklerinde zaman bütün geçmişlerinin hesabını görebilirler, kendilerini müşahade edebilirler. Bu, bir bakıma böyle bir liyakate ulaşmanın neticesidir.

Bu dört ana tesir kuşağı şüphesiz homojen tesir kuşaklarıdır. Onların meydana getirmiş olduğu şekil, vaziyet çok fevkalâde heyecan vericidir.

(Devamı gelecek sayıda)

Suat Plevne'nin

Not Defteri

Tedriç Disiplindir

İlâhî tahakkuk ve tekâmül vetiresinde olduğu kadar gündelik ve devrelik emellerin tekemmülünde de tedriç sezilsini bir selabet ve rahatlık iklimi derecesinde müşahade ediyorum...

«Nato ıslah edilmelidir» makalelerini emniyet içinde okurken, Atlantik Birliğinde ifası lüzumlu işler hakkında verilmiş müşterek kararların icrasını ortaklar geciktiriyorlar. Lider olan Amerika ise tavsiye ve teşvikten başka icbar, yardım gibi bir fiilî cezalandırma ya 'tevessül etmiyor, ve şüphesiz bu teenniye bilerek gösteriyor...

Bir kaç zamandanberi mânevî sahada kimseyi ikaza lüzum görmedim. Buradaki sezgim, her süjenin tekâmül yolunda kendine uygun bir tempoda ilerletilmekte olduğudur... İsrar, âdeta icbar olur ki, bir çocuğu kuvvetinden fazla kaldırmağa veya koşmağa zorlamak, bir davetiliyi iştihasından fazla yemeğe teşvik gibi fuzuli bir müdahale teşkil eder.

Serbest neticeler prensibine de zıt düşecek bu a-

celeclik, sübjektif formasyonu itibariyle süjenin ancak kendi bilebileceği bir sür'ati intikal ve idrak kolaylığına göre rahatça anlama, kıyas muhakeme ve kabul, iman vetiresinin icabına uygun düşmez sanırım.

Hele bütün maşerî idraklerde, birlikte yolculuk gibi en yavaş gidene uymak zarureti de açıkça bellidir. Bu esnada ayağı çabuk olanlar yolculuk merhaleleri ni hem rahatça kateder hem de etraf ve civarını tetkike fırsat bulur. Çünkü yolun bitirilip varılacak bir son hedef bulunmadığı kabul olunmaktadır... Kervanın az ilerisinde koşarak yorulmak ve istirahat esnasında herkesin bizi geçtiğini görmek matlup olmasa gerek... Hele bir arap atı çevikliği ve sür'atine asaleten mâlik olanlar sür'atlı - yavaş temposunu bihakkın muhafaza ederlerse takip edenlere, münasip mesafeyi muhafaza ile yine de yolu gösterebilirler. Ama takipçi mevkinde kaldığımız takdirde dahi öncülerin bu hâletli hissetmiş olmalarını bilerek zorlanmağa mecbur kalmayabiliriz.

Velhasıl tedriç de cihan üniversitesinde, ilâhî ziyafet ve dâvet bahçelerinde takınılması münasip olacak bir edep ve tetkiki kolaylaştırıcı bir disiplin teşkil ediyor. Şu halde, bilhassa içtimâî muamelâtta, bir milletin medeniyete iltihakında, intibakında geç kaldığı bahanesine rağmen, aceleciliğe, tahkikleri cezalandırmanın esas tekâmül icaplarına uymayacağı sabittir. Misalleri de pek çoktur...

Dolayısıyla şahsî emellerin, vadeli projelerin, insanı saran ihtirasların bir acele tempoya uyamiyacağı hususunda şarkta birleşmiş hakimane esasların oldukça doğru olduklarına akıl yetiyor demektir.

Pendik - Moda deniz seyahatinin şahsa alt tahlilini evvelce yapmıştım... Başkalarına ve zümrelere müteallik tekâmül seyrinde de böyle telaşsız bir seyeran temposunu kabul, İkrar ve icabında izah ve tamim gerekir.

Tekâmülün inış - çıkış eğrisi çeşitli kıymet izahları taşıdığı gibi, tepeden tepeye atlama yerine, vadilerde bekleme, düşünce, teem-

Beden Yapısı Hangi Temele Dayanır?

KISIM II

Hazırlayan : Feridun TEPEKÖY

İnsan, bugün sahibi bulunduğu beden şekli ve yapısı içinde sınırlı bir tatbikat yapmak üzere dünyada bulunuyor. İnsanlık kademesinin, ruha kazandıracığı pek çok bilgi mevzuubahistir. Maddeye bağlanışın doğurduğu nefis ihtiraslarının ve vicdan yolunda yapılması gerekli olan tatbikat ve mücadelenin sonunda insan, ruhi yönden belirli bazı kudretlere sahip olacaktır. Böyle bir zemin üzerinde yapılması kararlaştırılmış bulunana bir tatbikatın yapılması için, bazı materyelin temin edilmesi zarureti vardır. Bir insanın, fedakârlıkta bulunabilmesi için para ve benzeri gibi maddî imkâna sahip olması, hiçbir zaman, böyle bir tatbikat için kifayetsizdir. Fedakârlığın yapılabilmesi için evvelâ vazgeçilmesi, bizim için hakikaten bir fedakârlığı icabettirecek zemini hazırlayıcı maddî bir bedene sahip olmamız gerekecektir. Lezzetli yemeklere, güzel giyeceklerle, konfor ve eğlenceye bağlanmak için bunlardan haz duyacak bir beden yapısına ihtiyaç vardır. Görülüyor ki, vicdan ve nefis arasında yapılması gerekli olan tatbikatın kantite ve kalitesinin uygun bir ihtiyaca cevap verebilmesi için beden yapısının, bununla orantılı bir şekilde inşa edilmiş olması kaçınılmaz bir zaruret olmaktadır.

Lezzet duymak için, bir dile, koklamak için bir buruna, hazmetmek için de bir mideye ihtiyaç yok mudur? Bu organların bulunmadığı bir beden vasıtılığı ile, bu yönde bir tatbikat ve tecrübeye girilebilir mi? Bir beyin ve sinir sisteminin vazife görebilmesi için, bu organların beslenmesi icabetmektedir. İşte bu maksatla kanın, kalbin, ciğerlerin ve böbreklerin böyle bir düzende vazife almaları icabetmektedir.

Tekâmül ihtiyaçlarının tamamen değişik bir durum arzeden; meselâ başka bir dünyada, elbetteki bizim şu dünya üzerindeki tekâmül ihtiyaçlarımıza cevap veren maddî bedenimiz, hiçbir zaman kullanılamiyacaktır.

Dünya tekâmülü tatbikatı için, nefse hâkimiyet ve vicdanın emirlerine, ilâhî tekâmül kanunları muvacehesinde isteyerek uymak ve fiillerin böyle bir istikamette ortaya çıkmasına imkân vermek, mukadder bir zarurettir. Cinsî aşkın ilk tatbikatına girişerek, fedakârlık yolunda bir zorlanışa tâbi tutulması için, insanın cinsiyet organlarına da sahip bulunması gerekmektedir. Böylece seks vâdisinde yapılacak tecrübeler, ıstırapların doğmasına vesile olacak bir sürü ters fiiller, cinayetler, nefis için hak ve vicdanın çiğnenmesi gibi çeşitli tatbikat unsurlarıyla temas imkânı sağlanmış olacaktır. Eğer, beden yapısı başka türlü olsaydı elbetteki böyle bir tatbikata girişmek de mümkün olamazdı.

İnsanlığın tekâmül ihtiyaçları ile beden yapısı ve morfolojisi tam bir ahenk teşkil etmektedir.

Yukarıdaki sözlerimin yanlış bir anlama meydan vermemesi için, başka bir noktada üzerinde de durmalıyız. Materyalist bir açıdan aynı konu ele alınarak şöyle bir izah yapılabilir ve: beden yapısının hususiyetleri dolayısıyla bazı benzer ruhi haller kendiliğinden ortaya çıkabilir; yâni, meselâ, tat duygusunun mevcut olması için bir organa ihtiyaç vardır ve bu organdan dolayı böyle bir duygu ortaya çıkmıştır; cinsî organların mevcudiyetinden dolayı da insan ruhunda birtakım hallerin doğması mümkün olmaktadır; bu organlar veya vasıtaların var oluşları sebebiyle ancak bu haller mevcuttur; daha açıkçası: «bedenin

temin ettiği imkânlar dolayısıyla biz birtakım ruhi hallerle karşılaşmaktayız» denebilir.

Gerçi, bu iddia, müşahadeleri teyid eder gibi gözükmekte ise de aslında tekâmül ve tekâmüle bağlı ruhi ihtiyaçların hiçbir suretle nazarı itibara alınmamış olmasından dolayı çok dar açılı bir izah olmaktan ileri bir kıymeti yoktur.

Gerçi şu veya bu organın mevcudiyeti, insanda, aşk, fedakârlık, ızdırıp ve saadet ve haz gibi birtakım ruhi hallerin doğmasına vasıtalık etmektedir. Fakat, aslında maddenin ruha tesiri esasına dayanan bu iddia, gerçek âmîl olan ruhun tekâmül ihtiyaçlarının tâyin ve tespit ettiği ve bir formasyon verdiği maddî bir bedenden faydalanması hakikatine yaklaşmamış olmasından dolayı gerçeği ifade etmekten uzaktır.

Elimizin beş parmağa, midenin takriben bir litrelik bir hacme sahip oluşu, ayrıca muayyen gıdaları hazmedebilecek bir yapıya sahip bulunuşu, beynin işleyiş mekanizmasının belirli ruhi tesirlerle ancak faaliyete geçebilmesi ve nihayet bütünüyle bedenimizin şu görünen yapıya sahip olması, tamamen, ruhun belirli bir tekâmül ihtiyacı için tertiplenmiş olmasındandır. Tatbikat vasıtası olabilmesi böylece sağlanmışır.

O halde, ruh, kendi ihtiyacı ve kudreti ile orantılı ve uygun bir bedeni teşkil etmek mecburiyetindedir. Dolayısıyla beden ve organlar, ruhun bu ihtiyacına, en uygun tesirleri iletme vazifesini yapacaklardır.

Dünyanın temin ettiği şart ve imkânlarla tâbi olarak, ruhun, ruhi tekâmül ihtiyaçlarına cevap verecek bir morfolojik düzen içinde ortaya çıkan insan bedeni, özel şekil ve yapısını, yine aynı ihtiyacın etkisi altında, ruhi bir tesirle kazanmaktadır.

Bittabi, daha değişik bir tekâmül ihtiyacının, kendisi için seçeceği beden şekli tamamen değişik bir karakter gösterecektir. Nitekim, dünya üzerinde birbirinden

çok farklı beden şekillerine rastlamaktayız. İşte, çeşitli nebat ve hayvan bedenleri... Şüphesiz, tekâmülün sonsuzluğu ve madde kâinatının sınırsızlığı karşısında, ruhun temas vasıtası olan beden çeşitlerinin de sonsuz varyasyonlar göstereceğini düşünebiliriz. Fikri bir spekülâyona meydan vermemek üzere, ruhun ebedî tekâmül skalası üzerinde, akıl ve hayalimize sığmaz bedenlerin bulunabileceğini söyleyebiliriz.

Ruhun, sadece, düşünme, imajınasyon gibi melekeleri üzerinde yapacağı tatbikat için, vasıta olarak kullanacağı bir bedenin, insan bedeninin fizik morfolojisine benzemeyen bir şekil ve yapıya sahip olmasını düşünmekle hatâlı hareket etmiş sayılmayız. Spadyomun Dünya teşevvüğü ile ilgili zemininde birçok varlığın düşünce ve tahayyüde bulunabildiğini biliyoruz. Dünyanın maddî şartları içinde faraza sadece ruhun bir tek melekesinin işlemlerini temin için kullanılacak beden, bu takdirde belki de bugü ninsan bedeninde câri bulunan beyin ve gövde arasındaki hacim ve ağırlık nispetleri ve diğer hususlarda, tamamen farklı bir değere sahip olabilir. Faraza, çok büyük bir beyin ile küçük bir bedenle lüzumlu fikri faaliyetler için kifayetsiz gıda, oksijen v.s. temin edilmiş olacak ve süflî ve nefsanî bağları bulunmayan, sadece düşünce üzerinde bir tatbikat yapan bir ruhun bu ihtiyacı böylece karşılanmış olabilecektir!.

Millâttan iki bin yıl evveline ait yaşamış bir tanrıçanın, küçük bir heykelini, bir sergide görmüştüm. Pek büyük bir başı ve incecik ve ufacak bir bedeni olduğu görülüyordu. Heykeltraşın, böyle bir ölçüyü ve nispeti ne sebeple seçmiş olduğunu bir yana bırakalım. Olabilir ki, tam aslına uygundur veyahutta değildir. Burada bu nokta üzerinde durmıyacağım. Mevzuumuz dışındadır. Ancak beden morfolojisi ile, ruhi tekâmül ihtiyaçları arasındaki sıkı münasebet hakkında sizlere yukarıda nakletmeğe çalıştığım fikir ve düşüncelerin zihnimde doğmasına bu küçük heykelciğin sebep olduğunu itiraf etmeliyim, değerli dostlarım.

DÜŞÜNCE DÜNYASI

düşünüyorum, o halde varım

Demokratik Gelişmede : Sınıf Şuurulanması, Çoğunluk Diktatörlüğü ve Dünya Gençliğinin Uyanışı

Dünyamızda demokratik gelişmenin bir çeşidi de sınıf şuurunun uyanmasına ve toplumun alt yapısında önemli yeri olan sınıfların ekonomik güç ve siyasal egemenlik bakımından kendi hissesini istemesine dayanır. Elbette toplumun mesut olması ve dengeli yaşayabilmesi için; bir avuç azınlığın istediği gibi yaşaması, toplum idaresinde kendini söz sahibi olarak hissetmesi yanında, büyük bir çoğunluğun da sadece kendine verilene razı olması ve sesini çıkarmadan her zahmete, her meşakkate, katlanması şeklinde ortaya çıkan adaletsizliğin giderilmesi gerektir.

Bir insan elbette toplum uğruna zahmete katlanır. İcabında canını bile verir. Fakat normal hallerde kendisinin topluma verdiği ve aldığı arasında uygun bir denge olmasını da isteyebilir. Hele kendisi en büyük

emek karşılığında bile, sefaletten kurtulamaz iken, etrafında bazı kimselerin hiç zahmetsiz ve sıkıntısız olarak daima lüks ve israf içinde yaşadığını ve maddi imkânların büyük bir anlayışsızlık içinde boşa harcadığını görürse, elbette bundan sıkıntı duyar ve «sosyal adalet» isteğiyle direnmeye başlar.

Bu direnme hakkı ve şuru çok önemli bir şeydir. Yokuşa sürülmediği, anlayışla karşılandığı, isyan sayılıp lanetlenmediği zaman, toplum hayatında dengeli ve daha mes'ut bir devrenin açılmasına imkân veren hayırlı ve yapıcı bir stimulus (bir uyanan) teşkil eder. Anlayışsız muamele karşısında ise sertleşir ve belki de kin ve nefrete bulanarak acılaşır, bahtsızlaşır. Her yerde ve her zaman mühim olan bir şey «bir hak isteyen sese karşı, yumrukla cevap vermemek» ve istenen hak-

kın gerçekten hakkedilmiş olan sınırlarını tesbit için karşılıklı anlayış içinde ve en iyi niyetlerle, tam manasiyle yapıcı müzakerelere hazır olmaktır.

Bilindiği gibi bazı memleketlerde işçi sınıfı şuurlanırken, kendi ezilmişliğine çare ararken, en sert bir ihtilâl yolunu seçmiş ve bununla bazı şeyler kazanırken neleri kaybettiğini anlamıyarak yıkmak istediği diktatörlük koltuğuna kendisi oturmuştur. Böylece bir işçi diktatörlüğü kurulmuştur.

Bu diktatörlükten gerçek demokrasiye geçiş, yani bütün sınıfların mevcudiyetine, söz hakkına, hürriyetine, dengeli bir refahına ve memleketle hizmet yarısında kendine düşeni yapabilmesine imkân verecek gerçek sosyal adalet yine hayal olarak kalmıştır. Evet, azınlıktaki bir sınıfın diktatörlüğü çok acıdır.

Bunda büyük kitle sefalet çeker. Fakat çoğunluk teşkil eden bir sınıfın diktatörlüğü de yine bir haksızlıktır. Hatta çoğunluğuna dayanarak bunun diktatörlüğü daha sert, daha insafsız olur. Azınlıkta kalan görüşler haklı da olsalar hiç hayat hakkı bulamayacak derecede ezilmiş ve susturulmuş olurlar. İktidardaki çoğunluk sınıfının diktatörlükten gelen hatalarını düzeltmek imkânsızlaşır.

Diğer taraftan başka bazı ülkelerde ise bu «sınıf şuurlanması» na dayanan demokratik gelişmeler, ihtilâlsiz gerçekleştirilmiştir. Sosyal adalet davalarının karşılıklı anlayışa dayanarak daha yumuşak yollar dan, nisbeten daha yavaş ve daha dengeli yollardan çözümlenmesi, toplumu daha çok mutlu kılar ve daima bir karşı ihtilâl kompleksi içinde iktidardakilerin tedirgin olması sıkıntısına da yer verilmemiş olur. Bu gün dünyada her memleket, ken-

di imkânlarına ve şartlarına göre bu gelişmeleri, bazen şiddet hareketlerine başvurarak, bazen daha çok karşılıklı anlayışa dayanarak elde etmektedir.

Milletlerin kendi varlığını duyması, kendi haklarına sahip hür varlıklar olabilmesi için, bazan da, başka milletlerin egoist emellerine, müstemlekeci, istilacı, veya emperyalist haki miyetine karşı direnmesi icabetmiştir. Bu direnişin de sert ve yumuşak tipleri ve her türlü ara şekilleri vardır. Başlıca misaller olarak Atatürk'ün yürüttüğü Türk istiklal savaşını, Gandi'nin Hindistandaki direnişini, yani kansız istiklâl savaşını Tito' Yugoslavyasının Komünist blokta, De Gaulle Fransasının Nato blokunda arzettiği kendine gelme hareketini göz önüne getirebiliriz. Bunların herbirinden ve diğer anti emperyalist misallerden bir çok dersler çıkarabiliriz.

Fakat bütün bunlardan

daha önemli olarak, bugün demokratik gelişmenin gitgide daha çok dikkati üzerine çeken bir olgusu, bütün dünyada «gençlik hareketi» diye adlandırılan uyanma ve direnme olaylarıdır. Bu uyanma ve direnme, bir halkın kendi müstebit idarecilerine veya yabancı istilacılara karşı hareketi değil, ezilen bir sınıfın başka bir sınıfa karşı gelmesi de değildir. Bu yeni hamle, dünyada «gençlik» olarak kendini belli eden bir gücün uyanışıdır. Her millet içinde yeni nesiller aynı şekilde ve birbirine yakın düşüncelere sahiptir. Kendisini aynı çeşit problemlerin karşısında hissetmektedir.

Dünya gençliğinin dünya çapında birleşerek halledeceği problemler vardır. Bütün dünyada yeni nesiller eski nesle karşı direniş ihtiyacı duymaktadır ve bunun neticeleri çok önemli olacaktır.

Sevgi ve saygılarımızla

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

Metabioloji : M. Bilge	20.— TL.
İpnotizma ve Telkin : E. Arıkdal	15.— TL.
Radyestezi : M. Barbanell	5.— TL.
Shankya-Yoga : Özel çalışma	5.— TL.
Felsefi Ekoller ve	
Spiritizma : Cemiyet Ders Ekibi	7.50 TL.
Telepati Kartları : Özel Çalışma	5.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri : (Beheri)	25.— TL.

(21. sayfadan devam)

Soru: Bu durum asırların bir neticesi olduğuna göre, dini hayatın bugün başka türlü olması gerekmez mi? Gerçek vasıflarını muhafaza ediyor mu? Din realitesinin üstü bir realite olmak gerekir mi ve ne olmalıdır?

Cevap: (Hiç düşünmeden) İşte sizin **VAZİFENİZ BUDUR**. Sizin çalıştığınız şey budur.

Soru: Bu sonuca nereden vardınız? Çünkü birden söylediniz bu cevabı!

Cevap: Din bir organizasyondur bugün. Bu yüzden iş göremez haldedir. Sathidir yaptıkları, Hakikate ulaşmak için ferdi teşebbüs, küçük gruplar daha mühimdir. Organizasyon bağlayıcıdır.

Ben Vatikan'da silâhlı askerler gördüm. Dinler dünyevi olduğu nisbette hakikatten uzaklaşırlar.

Sayın Başkanın dinlere karşı tutumunu yumuşak buldum. Ben daha sertim, görüyorsunuz.

Soru: Yaptığınız toplantılarda bir din tarifine ulaşamadınız. Neden?

Cevap: İki Noktadan: 1) Basın toplantısında: Dinlerin sulhü temin ettiğinden bahsedildi. Dünya dinleri sayısız kan dökülmesine sebep olmuştur. Bu yüzden dinler sulhü temin edemezler. 2) Bizler (din adamları) çok şamatacılık yapmaktayız. Evvelâ, din adamı kendi varlığında sulhü kurmalıdır; sonra etrafa bu hususta telkinde bulunmalıdır. Bizler kendi aramızda anlaşalım ki insanlara bir şey söyleyelim.

Gelecek konferansın amacı din liderlerini imtihana çekmektir. Eğer onlar var-

lıklarının ölmezliğine inanıyorlarsa, birşeyler yapabiliriz. Aksi halde, hayır.

Soru: Reenkarnasyon için fikriniz?

Cevap: Ölümsüzlüğe inanmanın tabii neticesi. Tekâmül ebedidir.

Soru: Sayın lider ruhi irtibatlarla ve ruhi tezahürlere inanır mı. Denemeleri var mı?

Cevap: Ben daima ölmüşlerimle, mistik olarak değil, temaşa halinde temasa geçirim. Bu yol ilmidir, bir nevi transa girmezdir.

Soru: Kendisine bilgi veren varlıklarla teması olmuş mudur? Bunu mümkün görüyorlar mı?

Cevap: Belki mümkündür. Fakat ben de olmadı. Doğru olabilir. Ben 19. yüzyılda doğdum, çok yaşlıyım, bunun için irtibata geçemiyorum, ama dua yoluyla onlardan yardım istiyorum. Ben mütevazî dualarımla, mütevazî irtibatlar kurarım.

Soru: Vahye inanıyor musunuz?

Cevap: Mümkündür! Ben inanıyorum. Benim de buraya gelmeme yüksek bir tesir âmîl olmuştur. Sizlere gelmekten çok memnunum, çok mesudum. Benim görünmeyen ruhi idarecim olan yüksek ruha müteşekkirim. Gelirken çok yorgundum, fakat şimdi açıldım ve ruhum enerjyle doldu. Sizlerle konuşurken o varlıkla irtibatla imişim gibi geliyor.

..

Din adamı olarak, kendi realitesini aşmış bir insan, bir kâmil insanla tanışmak ve konuşmaktan zevk duyduk. Sevgili okurlarımıza bu konuşmaları aynen nakletmeyi vazife bildik.

**RUH ve
MADDE'ye**

**Abone Olunuz,
Abone Bulunuz,**

**Tanıtınız,
Yayınız.**

Rezonans ve Sempatizasyon

(Sayfa 17 den devam)

diyapozon durumu, ruh halı, önce bir hatırlatma, sonra benzetme şeklinde, uzaktan duygulandırmış oluyor onu...

Bu bir vizyon, bu bir ses olarak da algılanabilir...

Sempatizasyon:

Belirli bir konuya teksif olmuşsak, bu konsantre halimizi titreştiren ruhsal diyapozonlara muhatap olabiliriz ancak...

Diğer zamanlarda ise, dar şuurumuza aksetmiyen, fakat ruhumuzu etkileyen, beş duyu sistemimize göre tâli sempatische tesirler, dar şuurumuza aksettirecek bir hâle —bir radyo ayarlar gibi— bizi hazırlar...

Sempatize tesirler, diğerini uyaranı, yâni diğer eşit diyapozonu da titreştirebilen tesirler demektir. Yâni, sevgi bağı tek sebep değil; eşit diyapozonlar durumuna girebilmeler tek sebeptir; sempativasyonudur: İki halin; birle, diğer birçok hallerin sempatische oluşları, aynı anda, tek etkenle, aynı titreşimleri doğurtur...

Bir diyapozondan yayılan titreşimler, ses ve görme radyasyonları olarak algılanır: Diyapozonun iki kolu da şiddetle titreşmektedir. Gözlerimiz bunu pek takip edemez ama yüzeyden görülür... Keza kulağımız da ses olarak belirli bir kısmını algılar... Tamamını, hasse dışımız, ruhumuz algılayabilir...

Hasse dışımız da ruhumuzla ilgilidir. Onun dışında değildir ama, beden üstü halimizi, hasse dışımız olarak isimlendirmiş olduk...

Birçok karışık diyapozonlar düşünelim: Hepsini birbiriyle eşit olmadığı gibi, değişik yönde kolları da çok olsun... Biri titreşince, bu titreşene denk olan aynı şekilde; denk olmayanlar değişik biçimlerde titreşeceklerdir...

Radyomuzu bir istasyona ayarlayalım: Radyomuzun ses lambası bozuksa, aynı sesleri aynen alamayız; birtakım parazit sesler olarak alırız. Yâni, radyomuz alır... Bu, aradığımız istasyonu bulmuşluktur; fakat eşit diyapozon değil, radyasyonlarına, farklı duruma muhatap olmuşluktur... Ses lambası düzeltilince eşit diyapozon te-

zahürü olacak: Radyomuz, komplike bir rezonans olaylar dizisiyle normal yayın yapacaktır.

Aslında sempativasyon, birçok eşit diyapozonlar karışımıdır...

Belirli bir radyasyona, belirli olandan farklı muhatap oluş, bir sempativasyon değildir...

Basit rezonans olayı, basit bir sempatische halidir. Bu halden dolayı, bir diyapozon, eşiti olanını da aynen titreştirir...

Demek ki, sempativasyon, rezonanslar topluluğu rezonanslar kompleksidir...

Ruhsal Sempatizasyon:

Birbirini seven iki insan, karşılıklı rezonans halleri içerisinde bulunan kişilerdir... Keza, birbirlerinden nefret eden insanlar da aynı durumda olanlardır...

Öyle iki, radyo ki her ikisi de, hem alıcı, hem verici... Ve hem, her ikisi de birbirine ayarlanmış...

Şöyle tasavvur edelim: Elektronik cihazlarla donatılmış bu iki alıcı - verici radyo, biri verici olunca, diğerini otomatik olarak alıcı duruma sokuyor... Diğerleri de öbürünü...

Sempatize olan veya olabilen iki insan, en basit anlamda, bu otomatik ayarlı, iki alıcı - verici radyo durumundadır: Sevgi titreşimleri, sevgi harmonileri; kin titreşimleri, kin harmonileri doğurtacaktır...

CİLTLERİ TANITIYORUZ

(Sayfa 9 dan devam)

Sayı : 24

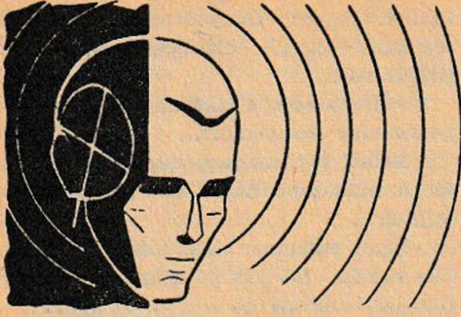
Hakikatler söylenmiştir : «Hiç şüphesiz dinlerde yanlış söylenmemiştir ama her şey de apaçık söylenmemiştir.»

Bir Ruhun çaldığı harp : «Onların en çok sevdikleri parça Verther'in Clair de Lune isimli eseriydi.»

İKİNCİ CİLDİN SONU

NOT :

Şimdiye kadar bir ve ikinci ciltlerin tanıtılması yapılmış durumda. Arzu eden okuyucularımız, (P.K. 1157, İstanbul) adresinden istedikleri cildi ödemeli olarak tedarik edebilirler.

Radyestezi ve Renk Tedavisi

Dr. Gültekin CAYMAZ
(Fizik Tedavi Uzmanı)

Hastanın hangi renk ışığa muhtaç olduğunu anlamak için sarkaçla nasıl çalıştığımızı önceki yazımızda genel olarak anlatmıştık. Şimdi daha ayrıntılı olarak açıklayalım.

Hastanın sol elinin avuç içi yukarı doğru çevrili bulunmaktadır. Biz, sarkacı avuç içinin tam ortasına doğru sarkıtırız. Biraz sonra sarkaç saat yönünde dönmeye başladı diyelim. Eğer bu yön, bizim için, sağlamlığın bir belirtisi ise, sarkaç pozitif yönde dönüyor denir. Saatin aksi yönde dönme ise bizim için, negatif yönde dönmedir. Eğer sarkaç avucun tam ortasında pozitif yönde dönüyorsa, negatif dönme olan bir yer bulmak için, parmakların avuç içi ile birleştiği boğumlar üzerinde sarkacı sarkıtıp bakarız. Gerekirse parmakların her bir boğumu üzerinde sarkacı dönmeye yönünü araştırırız. Diyelim ki bu bölgelerin birinde veya daha fazlasında sarkaç negatif yönde döndü. Yani hastalıkla ilgili bir reaksiyon verdi. O zaman değişik renkli ışıkları teker teker yakarak, hangisi yanarken sarkacın önceden negatif yönde döndüğü bölgede şimdi pozitif yönde dönmeye başladığını buluruz. O bulduğumuz renk hastaya faydalı olacak olan renktir. Hastaya o renkte 25-40 wattlık bir ampul almasını ve geceleyin yattığı yerde bir saat kadar yakıp o sırada dinlenmesini veya bir gece lâmbası olarak bütün gece yanık bırakmasını tavsiye ederiz. Bazı kimseler kırmızı, mavi, yeşil renkli lâmbaları zaten gece lâmbası olarak kullanmaktadırlar ve bilmeden kendilerine

renk tedavisi yapmaktadırlar. Ama bu yaptıkları şey belki kendilerine faydalı olmakta, belki de zararlı olmaktadır.

Bu durum, bilgisiz bir kimsenin bir eczaneye girip dolaptan rastgele bir ilaç almasına benzemektedir. Yani faydalı olması ihtimallik çok azdır. Halbuki böyle bir çalışma sonucu bulunan renk, muhakkak faydalı olacaktır.

Her çeşit tedavide, hasta, yapılan tedavinin faydalı olduğunu kendi kendine tekrarlırsa, başarı oranı daha yüksek olur. Bu husus, renk tedavisi için de doğrudur. Yani biz, bulduğumuz renkten fayda göreceğimizi kendi kendimize tekrarlamalıyız.

Bu şekilde bulduğumuz renk, bizim dinlenmemiz için gerekli olan, faydalı olan renktir. Bu renk ışık altında iş yapmaya çalışırsak, çok çabuk yoruluruz. Yani çalışmamız için gereken renk bu değil, başka bir renktir. Çalışmayı kolaylaştıran renk bizimle en iyi harmoni halinde olan renktir. Yani bizim vücudumuzda çoğunlukta bulunan renk frekansına uygun olan renktir. Bunu bulmak için birçok yollar vardır. Bizim yaptığımız ise şöyledir. Sarkacı sol el avuç içi üzerinde tutarız. Biraz sonra sarkaç pozitif yönde dönmeye başlar. O zaman kendi iki elimizi birbirine dokundurarak kısa devre yaparız. Sonra gene sarkacı elimizin üzerinde tutarız. Sarkaç gene pozitif yönde döner. Gene birbirine dokundururuz. Diyelim ki 8. ci veya 14. cü defa dokundurduktan sonra sarkaç artık dönmeyi ve ileri geri gitmeye başlar. Fusulaya göre sarkacın gidiş yönünü tes-

bit ederiz. Bu, meselâ, kuzey-güney yönünde olsun. Renklerin yönünü tayin ederken de aynı çalışmayı yaptığımızı hatırladık-tan sonra, sarkacın ileri geri gittiği yönlerden birinde yerden daha fazla kalktığını, şimdi de farkederiz. Meselâ sarkaç güney yönünde daha yükseğe gitmektedir. Biz daha önce renklerin yönünü tayin ederken, bu yönün kırmızı ile ilgili olduğunu bulduysak, o zaman deriz ki, araştırma yaptığımız kimsenin temel rengi kırmızıdır ve kırmızı renkli bir ortamda daha rahat çalışır, daha enerjik çalışır. O kimsenin dinlenmesini istediğimiz zaman ise onu, kırmızı renkli ortamdan uzaklaştırmalıyız ve dinlenmesi için gerekli renkte bir ortama sokmalıyız.

Bulduğumuz dinlenme ve çalışma renklerinin gerçekten de böyle tesirleri olduğunu anlamak için şöyle yapabiliriz. Her bir renk ışık altında dururken hastanın meselâ diz reflekslerini kontrol ederiz. Refleksin en aşırı reaksiyonu, çalışma ışığı yanarken göstermesi gerekir. En zayıf reaksiyon ise dinlenme renginde olmalıdır. Bu değişik ışıklar altında hastanın kolundan kan tansiyonunu da ölçersek, çalışma ışığı altında iken tansiyonun 5 - 10 mm. artması karşılık, dinlenme renginde 5 - 10 mm. düştüğünü görürüz. Böylece, birbirinden farklı metodlarla da, bir kimsenin çalışma ve dinlenme renklerini bulmak mümkün olmaktadır.

Bunlardan başka diğer iki metodla da dinlenme ve çalışma renklerini bulmak mümkündür. Bunlardan birisinde Dr. Kilner tarafından İngiltere'de bundan 40 yıl evvel geliştirilmiş olan gözlükler kullanılır. Mor renkli camları olan bu gözlük, etraftan göze başka ışık sızdırmayacak şekilde yapılmıştır. Bu gözlükle çıplak hastaya 5-6 dakika baktıktan sonra, hastanın vücuduyla ilgili bir takım değişik gölgeler farkedilmeye başlanır. Bunların uygun şekilde yorumlanması ile hastanın çalışma ve dinlenme renk-

leri anlaşılır. Diğer metotta ise çıplak hastaya bakan kimse özel bir gözlük kullanmaya lüzum hissetmez. Çünkü onda klervoyans yeteneği (madde ötesini görme yeteneği, Durugörü) vardır. Her canlı vücuttan çıkan enfraruj ışını gibi elektromanyetik titreşimleri ve diğerlerini, bu kimseler görebilirler. Eğer o gördükleri renkleri gerekli şekilde yorumlayabilirlerse, hastanın çalışma rengini ve dinlenme rengini anlayabilirler.

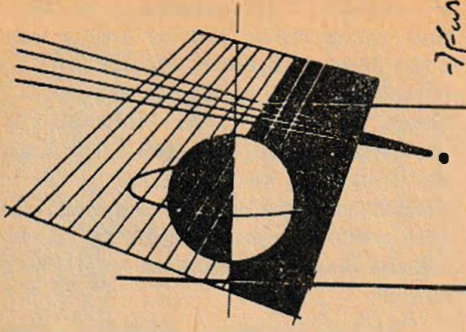
Normal kimseler gözleriyle sadece maddeden yayılan renkli ışın titreşimlerini yani saniyede 375 trilyon ile 750 trilyon defa titreşen elektromanyetik titreşimleri görebildikleri halde, normal üstü bazı kimseler yani klervoyan'lar (madde ötesini görenler), 750 trilyondan daha yüksek frekanslı titreşimleri de görebilirler. Zaten Kilner gözlükleri ile de yapılan budur. Gözler mor renge alıştırılarak mor ötesi ışınları, titreşimleri görmeye zorlanır ve alışma olunca da görürler.

Elimizde mevcut İngilizce renk tedavisiyle ilgili kitapların çoğu, klervoyans (duru görü) yeteneği olan kimseler tarafından yazılmışlardır. Bunlarda mevcut olan gerçek bilgiler, pratik hayatta da doğrulanmışlardır. Onun için klervoyans yoluyla yüz yıllar boyunca alınan bilgilerin doğruluğu, o yüz yıllar boyunca pratik hayatta isbat edildiği gibi, biz de doğruluğunu kendi tecrübelerimizle bugün anlamaktayız. Her kim denerse, o da anlayacaktır.

Fakat bizim için klervoyan olarak görmeye zaten lüzum yoktur. Sarkaç ile radyestezi ile veya reflekslere bakarak, kan tansiyonunu ölçerek de hasta için gereken dinlenme ve çalışma renklerini bulmak mümkün olmaktadır.

Fakat bundan binlerce yıl evvel nasıl olup da renk tedavisi hakkında bu kadar geniş bilgi toplanabildiğini anlamamızda da fayda vardır.

RUH VE MADDE'YE ABONE OLUNUZ.

AKŞEHİR OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

Hejâmız gayri ihtiyarî teyzenin yüzüne baktık. Çünkü ancak bu sözü teyze doğrulayabilirdi. Yoksa teyzeden başka hiç kimse böyle birini tanıımıyordu. Nigâr hanım teyze heyecanla (Bu benim kardeşim Mustafa) dedi. Çok gençken ölmüştü, su-baydı, sarışındı. Odada belirli bir heyecan başladı.

- Mustafa ne diyor ve ne istiyor?
- Söyliyecekleri varmış yazın diyor.
- Sekreter hazır bekliyordu.
- İnsan oğlu... Kalbinizden kötülük-

leri atın. Kalbinizden iyi şeyler geçirin. Aranıza inanmayanları almayınız. Şimdi bile inanmıyanlar var. Onlar yüreklerini yıkasınlar. Ablam da haksız yere insanlara kötü gözle ne baksın ne de içinden geçirsın.

— Mustafa'dan rica ederim bizi Ömer beye götürsün.

— Evet, beni Mustafa'ya götürülecek. Aynı yerde oturuyorlarmış. Ay bir kadan...

Bir kadın çıktı. Bu şeyin karısı, Afyonlu terzinin (Medyom ağlamaya ve gözyaşları içinde çırpınmaya başladı). Esmem gibi, şişmanca, dünyada çok acı çekmiş, hastalanmış acılar içerisinde ölmüş, bak ağlıyor durmadan. (Medyom yeniden bütün acıları sanki benliğinin en derin köşelerinde duyarcasına ağlıyor ve yerinde duramıyordu) Ömer beyle aynı yerde kalıyorlarmış. Beni şimdi o götürülecek. Kimse bana dua etmiyor. Ve unutuldum ben diyor (Medyom yeniden ağlamaya başladı. Ve sonra bir müddet durdu).

— Ömer beyi buldunuz mu?

— Hayır Afyonlu ağabeyin hanımıyla-yım «Çocuklarım için söyliyeceklerim var,» diyor. Sağlığında çok ağlamış. Bir yük var ama dün gitti. Demirli bahçedeyiz şimdi. Büyük bir kapıdan girdik.

Büyük bir bina bu. Küçük bir yere gidiyoruz. Bu ara Kayseriyi konuşuyorlar. Aynur'da burada. Amma çocuklarına çok kızgınmış Anneleri, hep üzgün.

— Küçük Ankara'damı kalsın Kayseriye mi gitsin?

Kayseri daha hayırlı. Ankara büyük bir şehir. Bu büyük şehirde zor yapar. Kayseri'ye gitsin.

— Bu konuşduğumuz hanımın adı nedir? Sorunuz?

— Fahriye hanım, Fahriye Aksaz. Şimdi Ömer Bey de geldi. Mustafa da burada. Fahriye abla halâ ağlıyor. «Bana dua etsinler» diyor. Bu ara Medyom yeniden ağlamaya başladı. Bu dua isteği üzerine yaşlı Nigar teyze sesli bir dua okudu. Celsede bulunanların hepsi Tanrı huzurunda secde ederek başta dua isteyen Fahriye Hanım olmak üzere bütün yaratıklara huzur diledi. Secdeden kalkmıştıktı ki, Medyomun ağzından Fahriye Hanım:

— Sizi dua ederken ve secdede gördüm. Şimdi çok daha rahatım. Allah hepimizden razı olsun dedi.

— Mehmet abeyi hiç gördünüz mü? (yeni ölen eşi)

— Çok uzaklardan bir kere gösterdiler. Daha imtihatdaymış. Bırakmıyorlar bizim yanımıza.

— Üzülmeziniz Tanrı sızınledir, dualarınız hep sizinle olsun, güle güle gidin Fahriye Hanım.

(Şurasını açıklayayım ki ne Medyom ne de biz Fahriye Hanımı hiç görmedik. Dünyada iken de şahsen tanımyorduk kendisini).

— Ömer Bey konuşuyor sorun.

— Sevgi ve selâmlarımızı sunarız.

— Sorun?

Bu defa Nigar hanım teyze oğulları ve gelinleri ne soracaklarını bulamayıp karşılıklı birbirlerine bakındılar .

— Bize Ömer beyi tarif edermisiniz?

— Şişman, uzunca, esmer, hayatta polls gibi bir şeymiş, Emniyettenmiş, Emniyet âmiri imiş, şimdi orada da âmirmiş. İyiyim diyor.

— Ev işi varmış nasıl halledelim diyorlar?

— Malı bölsünler. Büyük işleri var. Bir şeyler alacaklar. Birbirlerine daha candan sarılsınlar. Uzakta bir oğlan var. Karısını sevsin. Ona pek çok kızıyorlar.

— Uzaktaki hangi oğlu? Kim?

— Lütfen bildiğiniz şeyleri sormayınız. Onlar yakında kara bir haber üzerine gelip gittiler, bu kadar ip ucu yeter sanırım.

— Peki Ömer Beyin ikinci bir eşi daha varmış onu bize bulunuz.

— Adı Pembe. Ankara, Yenimahalle 5. durak, Işıkcı sokak No: X

(Şunuda açıklamak gerekir: Medyomumuz ne Ömer Beyi ne bu eşini ve ne de çocukları ile ikinci eşini hiç tanımazdı). Sadece adı değil adresini bile bulabilmek insani düşündürür her halde.

— Ömer bey teyze için neler söylemek ister?

— Kalbini temiz tut. İbadet ederken de iyi şeyler düşün. Tanrı herkesi affeder, O büyüktür. Kulun cezasını sen verme. Tanrı kula cezasını, hafifleterek, koruyarak kendi verir. Tanrı, İnsanları, sevmek için yaratmıştır. O yücedir. Doğruya, dostluğa elele vererek ulaşılır. Çocuklarımız için diyecekleriniz varmı?

— Üzülme iyi bir ana çocukların hatalarını af edebilir. Onların önünde hayırlı

bir iş var. Geri çevirmesinler. Hayat yolu pürüzsüz olmaz.

Celseyi merakla izleyen, Ahmet bey, Keziban hanım, Niğar hanım, Solmaz bey ve Eşi Güler hanım, Reyhan, Kadir, Ayşe ve yardımcım Lütfi kelimeleri büyük bir sessizlik içinde dikkatle dinliyorlardı. Odada tam bir ruhi Atmosfer hasıl olmuştu. Yaşlı teyze bazan oturuyor. bazan heyecanla Medyoma koşuyordu. Bu arada Solmaz bey «Ankaradaki Evi merak ediyorum» dedi.

— Şimdi Lütfen Ömer beyle beraber Solmaz Beyin evine gidiniz.

— Ankara güzel. Yeni bir ev. Ömer amca beni götürüyor. Solmaz Beyin evi burası. Büyük bir direk var yakınında. Bir apartuman. Büyük bir kapısı var. Merdivenden çıkıyoruz. İkinci kat. Şiâh bir zil var. Şu düzene bak. Duvarda bir resim. Aaa... Ömer Beyin resmi bu beraber bakıyoruz. «Bak bu benim resmim» diyor. «Ben her vakit buradayım» diyor. Odada dört koltuk var, bir çiçek, deve tabanı mı ne? Büfede de bir çiçek var nikah şekeri gibi bir şey. Halı desenli, bünyan gibi. Birde küçük yemek masası, dışarda bir şey var buradan görülüyor. Ama içinde kimse yok. Gazetelerle kaplı bir şey var. Birde ayna. Ömer abeyle kendimi görüyorum aynanın içinde. Duvarda da bir tabak asılı. Ha... Nasrettin Hoca Festivalinde Akşehir'den getirilmiş. Bu da buz dolabı, Medyom evi o kadar uzun ve teferruatlı anlatıyordu ki. Başta Solmaz Beyler olmak üzere hepimiz hayretle dinledik ve yeterince iknâ olduk. Bıraksam daha uzun süre konuşacaktı. Oysa zaman durmadan ilerliyordu. Nihayet Ankara ile irtibatı kestik. Son olarak Ömer Bey :

— Üzülmezin evi biz koruruz. Hiç bir şey olmayacak dedi.

Deney başlıyalı bir buçuk saat olmuştu. Kendisini «Sevgi Kardeşiniz» diye tanıtan rehber varlık :

— Medyomunuzu çok yoruyorsunuz, ona biraz enerji verin. Bizde veriyoruz. dedi.

Bu söz üzerine Medyoma yeniden Man-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

yetik pas yapıldı. Varlık: Kâfi dedi. Deney sırasında medyumun hassasiyeti o kadar artıyor ve dışarı taşıyordu ki en ufak bir gürültü, en ufak bir ses onda müthiş tepkiler yaratıyordu. Hele son anlarda değıl eline dokunmak yanına yaklaşamıyordu. Birisi biraz yanına yaklaştımı (Kim o üstüme yaslanan çekilin, çekilin) diye feryat ediyordu. Uzakta birisi kuvvetlice nefes verince : Kim o bana üfüren, yüzüme üfüremeyin diyordu. Çoğu zaman (Ayaklarımın basmayın beni sıkıştırıyorsunuz, demekten kendini alamıyordu. Bir ara ufak bir sivri sinek tahminen medyumun başının 15-20 santim üstünden uçtu. Medyum bütün gücü ile bağırarak (Of kafamın içinde o ses ne, nedir o gürültü) diye feryat etti.

Solmaz bey Babasının kendisine bir diyeceğı olup olmadığını sordu. Fakat bu sırada sekreterin önündeki kâğıt bitmiş, kalemin ucu da tükenmeye yüz tutmuştu. Ömer bey önce:

— Yaz bakalım evlât dedi. Fakat hemen arkasından kalemini aç bakalım sekreter bey, kâğıdınız kaleminiz niye hazır değıl. Sizi bekliyorum. Dedi. Hepimizi bir telâş almıştı. Çünkü bunu söyleyen loş bir odada transtaki bir medyumdu. Ama söylenen veya asıl söylenen başka idi. Ve o onda kalemin ucunu ve kâğıtlarımızı bile görüyordu. Acele öbür odadan bir defter, getirildi.

— Bu kadar sevgi dolu bağlarla bağlanınız ki sizlerin de, onların da mevcut yuvası saadetle dolsun. (Ölüm ötesinden bir baba Dünyadaki oğluna sesleniyordu) Birbirini çok seven ve hürmet eden çiftler mutluluğu beraber tadarlar. Biraz para sıkıntısı çektiniz sabredin. Sabır olgunluğun kilidini açar. Sabır olgunluğu besler, Sabır kişiyi duyarlı yapar. El ele verin. Unutmayın ömür sizin. Allahışmarladık.

— Güle güle selâm ve saygılarımızla. Ömer beyle irtibat kesilmişti. Celsede bulunan büyük ve küçük herkes dikkat ve saygıyla dinledikleri bir sözlerle adeta susuzluklarını damla damla ilâhi pınardan içercesine gidermişlerdi. Medyomu uyutalı

saatler olmuştu. Rehber Varlık :

— Baykur bey hududu aşılıyorsunuz. Medyumunuz çok yoruldu. Celseyi kapatınız dedi. Bense hazır bu fırsat varken daha bazı isbatlar düşünüyordum. İstiyordum ki bu misafirler hiç şüpheleri kalmadan ayrılınsınlar.

— İhsan Aksaz'ı bize bul.

— Evet, evet. Kayseri; şehrin kenarı gibi bir yer burası. Evet İhsan Beyi buldum.

— Evde bir değışiklik var mı?

— Anlıyorum, evet bir bebek. Hemde oğlan. Mavi bir örtü var üstünde. (O anda bunu kimse bilmiyordu. Hatta dünürleri itiraz edip: Gelin Akşehir'de Kayseri'de değılki dediler. Ama bir gün sonra doğrulandı) Bu Ruh âleminde Dünyamıza yeni inen küçük misafire saadet dolu bir ömür dileriz. Bu ara bazı özel sorularda soruldu.

Diğer bazı arkadaşlar da şahsî bazı sorular sormak istiyorlardı.

— Reyhan Hanım kimle görüşmek istiyor.

— Naim Ülkümen Dayısı pıslı pıslı pisine ölmüş, soğuk algınlığından. (Bu ara medyum yeniden ağlamaya başladı).

— Reyhan hanıma evlilik var (Daha özel cevaplar verildi) Dayıları daha sonra Reyhan Hanımın küçüğü, Beyhan hanım hakkında da özel cevaplar verdi. Erkek kardeşlerinin durumunu eleştirdi.

— Biraz da diğer kardeşten bahsedermisiniz?

— Ayşeden mi? Bitti bitti. Denizli olan bir yere gidecek.

— Arkadaşlığına devam etsin mi?

— Kişi olgunluğa erişmek için kendinden sorumludur. Tanrı İnsanları küçük bir dünya olarak yaratmıştır. İnsanlarda ırk, din ve dil ayrıkları gözetilmemelidir. Arkadaşlığı hakkında başka bir şey söyleyemem. Ölüm ötesindeki bir dayı gençlerine bunları söylüyordu. Belki bu gerçekten Naim Beydi. Belkide Naim bey adına konuşan bir büyük bedensiz varlık ihtiyaçlarımızı ve hakkettiklerimize göre bize bilgi veriyordu.

— Annesi?

— Erdi, erdi. Başka bir şey sormayınız söyleyemem.

Medyom transa gireli iki saati geçmişti. Sıkıntı içerisindeydi. Rehber varlık vaktin uzadığını Medyomun gücünün azaldığını söyledi. Bense bir nolu testi Medyomun dizleri üzerine koydum. İçindeki bilinmesi lüzumuna değindim. Medyom.

— Bu bir zarf dedi. Fakat ifade birden değişti. Hakim bir eda ile :

— Baykur bey. Sana bu kaçınıcı ihtarı. Sen bir idarecisin. Medyomu niçin düşünmüyorsun. Daha önceki bir celsede diğer medyomu uyuttuğunda da sana ihtarında bulunmuştuk. Hatta o gün aramızda bulunanlardan şimdi burada olanlar var. (Ahmet Baymer) di. Medyomunuz son deneylerden sonra hiç rahat uyku uyumadı. Bunu biliyorsunuz. Sınırı aşıyorsunuz; sonra medyomunuzun hangi sınıfa mensup olduğunu yeniden araştır. Bu bir bilimdir. Dediklerimize dikkat et. Bu celsé inanmayan misafirlerimizin inanması için düzenlenmişti. Müsafirlerimiz ikna olmadıklarını ki, halâ isbat peşinde koşuyorsunuz. Medyomunuzu uyandırmadan önce kendisine geceleri rahat uyuyacağını telkin ediniz. Şimdi Medyomu uyandırınız. Allaha ismarladık...

— Güle güle efendim.

Ve böylece bir celse yüksek idareci mekanizma tarafından nasıl hazırlanır, ihtiyaçlar bilinip celse onlarca yönetilir daha iyi anlaşıldı katınıdayım.

Evet başımızın üstünde bizleri her an görüp gözetenler var. Gerçek niyetlerimizi bilenler görenler var. Onlar sevgi ile dopdolu. Ve perde aralığından zaman zaman bizlere fısıldayan, eş, dost, tanıdık ve tanımadık bütün insanlar, bütün varlıklar : Selâm ve sevgilerimiz sizlere. Sonsuz şükürlerimiz ise sonsuzlukları da var eden o Yüceler Yücesine olsun.

S P İ R İ T O L A Y L A R

(Sayfa 5 den devam)

Beni koşturana uyarana maruz kaldığım zaman duygularım sübjektif (öznel) tabiattaydı. Bu uyarana, kelimelerle söylenmeyen «Derhal büroya dön!» «Çabuk büroya koş!» cümleleri ile tezahür etti. Bu duyguların, bana ait olmayan, dışımdaki bir sebepten neşet edebileceğini düşünmüyordum.

Kırk sene evvel, o zaman moda olan, «dönen masalarla» bir müddet meşgul olmuştum. Spirit tecrübelerimizin icra edildiği çevrece fevkalâde bir «medyom» olarak mülâhaza edilmekteydim. Diğer şeyler arasında, masanın önceden haber verdiği bazı durumlar, aksini beklediğim halde, gerçekleşti. Yalnız, o zaman, istikbale nüfuz etmek istemenin uygunsuzluğu hakkında vicdan itirazları, tereddütler duydum. Dolayısıyla bu deneyleri derhal kesdim ve bir daha bu gibi deneylere girişmedim.

Yazarın Notu :

Anlatılan hâdisede spiritüel bir müdahalenin lehine sonuç çıkarılabileceğine sevk edecek teferruata rastlanmadığı not edilmiştir. Bay Mc Cready'nin bu husustaki itirazı ise muteber değildir. Kendisi şöyle demektedir: «Haber vermenin spiritüel bir varlıktan geldiği faraziyesine gelince, neden büroda hazır bulunan şahıslardan biri etkilenmemiştir?» Şüphesiz, sadece bu şahıslar bir infilâk tehlikesine maruzdular. Fakat, telepatik tesirleri alabilmeleri için hassas birer varlık olmaları gerektiği de itiraz kabul etmez bir durumdur; şayet büroda bulunan şahıslardan hiç biri tesir almadıysa, bu, aralarında hassas kimse olmadığı mânâsına gelmektedir.

Notice olarak, spiritüel bir varlık mevzuubahisse, o esnada büroda bulunmasına rağmen, tasarrufundaki yegâne hassas şahsa (gazeteciye) tesir etmekle aynı gayeye ulaşmağa çalışması tabiidir. Gazetecinin anlattıkları ise, kendisinin evvelce beri dikkate değer medyomluk hasasına sahip olduğunu teyit etmektedir.

DOSTLARIM UZAY ADAMLARI

(Sayfa 15 den devam)

gibi bu yeni sistemi deneyerek oyun oynuyordum.

Bitişik bölmede şarkı söylemeğe çalışan dostumun sesini işittim. Tamamiyle ses geçirmez durumda olan bölmede sahip olduğum müzikal hassasiyetimden ve düşüncesine hakim olduğundan bahsetti.

«Howard» dedi dostum yavaşça, «bu cihaz düşündüğümünden daha iyi, çünkü bundan kullanmıştım»

Dünyada mevcut olan sıhhi cihaza çok benzediğini kinaye ediyordu, şu farklılık daha alçaktı, beyaz şeffaf bir maddeden yapılmıştı, fayans değildi.

İç hava kabarcıklı bir nevi kuvvet de vardı ve bir ayna ile tamamlanmıştı. Yüzüme baktım, çünkü birkaç günden beri tıraş olamamıştım. Sakalımın uzamadığını görmekten hayrete düştüm ve bütün yolculuk süresince traş olmak zorunda kalmadığımızı müşahade ettim.

Tuvalet'den dışarı çıktım ve diğerleriyle biraraya geleceğimiz asıl salona yürüdüm. Burnuma yiyecek kokusu geldi ve birden acıkmış olduğumu hatırladım.

Uzaylı öğreticimiz duvarda bir bölme açtı ve çanak gibi bir şey içinde şartlandırılmış bazı yiyecekler çıkardı. Çanağı musluk teknesi gibi bir yere koydu, düğmeye bastı ve çanak sıvı ile doldu. Beş dakika kadar yiyecekleri bu sıvıyı emmeye terk etti, sonra tekne içine sıvıyı boşalttı. Başka bir düğmeye bastı ve yiyecek hemencek değişti. Dumanlar yükselmeğe başladı. Bir saniyeden daha kısa bir zamanda pişti.

«Dünyadaki gibi, abıçların beyaz bere-sinden giymediğim ve et ızgarası kullanmadığım için affınızı rica ederim.» dedi.

Uzun saplı bir kevgirle çanakta yiyeceği çıkardı ve plâstik görünümlü tabaklar içine koydu. Sonra tabakları masaya yerleştirdi.

«Hayır, meyva suyunuzu unutmadım» dedi ve gülerek yiyecek bölmesinin diğer bir kısmından taze meyva suyu çıkardı.

Yolculuk esnasında şartlandırılmış birçok yiyecek çeşidi yemekten dolayı memnunuz, özellikle lâhana, maydanoz, patates, havuç, iri taneli buğday ve mısır yemekten. Yiyeceklerimize lezzet vermek için yeşil renkli bir tuz kullandık. Çok leziz bir reçelimiz vardı; avukat reçeline benzeyen bir tattıydı, fakat daha beyaz renkliydi.

Umumiyetle diğer plânetlerin kabuklu meyvalarından veriliyordu, ama sadece içindekileri; kabuklarını görmedim. Onlardan birisi, hemen tam bir yemek oluyordu. Dilim dilim verdiler. Diğer bir kabuklu meyva, Brezilya'da yetişenlerin tadına benziyordu.

On-oniki santim çapında, yuvarlak, yumuşak, turuncuya kaçan kırmızı renkte, kabuğu tüysüz bir meyveyi büyük bir memnuniyetle yediğimi hatırlıyorum (Trabzon hurma'mıza benziyor gibi). İçerisi açıldığı zaman çok sulu olduğu görülüyordu. Tadı şeftali ile erik arasında bir tattıydı.

Bütün bu bitkisel yiyecekler son derece lezzetliydi. Patatesler, yüksek protein ihtiva ettiklerinden olacak, et ve ceviz tadına sahiptiler. Maydanozun yaprakları bizimkilerden daha iriydi, fakat tadı daha keskindi.

Bunları okuyan dostlarım bu türlü yiyeceklerden bahsettiğim için pek hayret etmesinler. İlgili çekici olanların bir kısmını tercih ettim çünkü onları yemeği çok sevdiğimi biliyorlar.

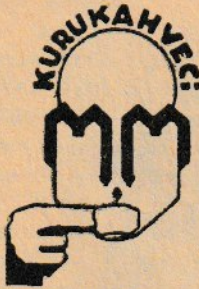
Şartlanma (conditionnement) devremizi gayet güzel bir şekilde geçirdik. Dünya'dan ve diğer plânetlerden gelen müzikleri dinledik.

Bize birçok şeyler öğreten uzaylı dostlarımızla devamlı olarak sohbet ettik.

Televizyon ekranı tam bir fayda ve eğlence kaynağı olduğunu isbatladı. Onun sayesinde çeşitli plânetleri ve bu fantastik plânetler üzerindeki hayat sahnelerini görebildik. Televizyon ekranı sayesinde diğer bir plânetle muhaberede bulduk. Ayrıca Dünya'nın, Ay'ın ve başka yerlerin çeşitli bölgelerinde yerleşmiş diğer kimselerle de görüştük. Bir dakika bile canımız sıkılmadı.

Bu güzel meşguliyetle ne kadar zaman geçirdik bilmiyorum, ama saatime göre, on gün kadar olduğunu sanıyorum. Ekseriya, başka bir zaman içinde yolculuk etmiş olabileceğimizi aklımdan geçirdim; olablirdi zira sakalım artık çıkmıyordu; lâkin bu - bütün bedeni faaliyetlerimiz normal geçmesine rağmen - şartlanmamızdan ileri gelebilirdi.

Hiç bir yerde yasaklayıcı yazı olmamasına rağmen (sigara içmek yasaktır gibi) ne yolculuk esnasında, ne de daha sonra ay üzerinde sigara içen görmedim. Senelerden beri ilk def'a benim emektar pipoyla tütün içmek arzusunu duymadım. Zaman durmuş gibiydi, bununla beraber astronefin içinde tam bir faaliyet mevcuttu.

Tasit tarihli 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

CEMİYETİMİZDE HAZIRLANMAKTA OLAN

TEKSİR NOTLARI

- Metapsişik Terimler Sözlüğü
- Herkes İçin Medyomluk
- Hind'de Manyetizma
- İlahlar Kozmonotlar mıydı?

LÜTFEN ŞİMDİDEN SİPARİŞ VERİNİZ